

ולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761
ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך ו/או יריב רוני
ו/או מירי בומבך ו/או שמוליק ספיר ו/או מרינה
בראל ו/או שגיא רם ו/או גבריאל שמגר ו/או
קובי צייקוטאי ו/או הילה זילברשטיין
מרח' ויצמן 2, בית אמות השקעות (קומה 14)
תל אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091

"המבקש"

- נ ג ד -

העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית, ע"ר 580605244

ע"י ב"כ עוה"ד אלעד מן
ממשרד מן ברק - משרד עורכי דין
מרח' מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
טל': 03-6114485; פקס: 03-6114486

"המשיבה"

המרצת פתיחה דחופה ובקשה לקיום דיון דחוף

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן סעדים כנגד המשיבה כדלקמן:

- א. סעד הצהרתי הקובע כי התכנים והמסמכים המוצגים באתר החדשותי של המשיבה, הכוללים מידע אישי אודות המבקש, מביאים בהיאספם ובהצטברם לפגיעה בזכותו לפרטיות (להלן: "**התכנים הפוגעניים**").
- ב. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על הסרת הפרסומים הפוגעניים אודות המבקש (שצורפו כנספח 6) וכן את הקישורים לכתבי בית הדין הקשורים במבקש (צורפו כנספח 2), המוחזקים באמצעות מאגר מידע שאינו רשום כדין, כל זאת על מנת למנוע פגיעה משמעותית ומתמשכת בזכותו לפרטיות של המבקש שנגרמת לאור פעולותיה של המשיבה החורגות מעקרון "צמידות המטרה" ועקרון ההסכמה, שהינם עקרונות יסוד בדיני הגנת הפרטיות.
- ג. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן כל סעד אחר או נוסף אשר ייראה מלפניו צודק וראוי בנסיבות העניין.
- ד. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות ובשכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

א. פתח דבר והטעמים לקביעת דיון דחוף בהמרצה

1. בין הצדדים להליך דנא, מתקיים הליך משפטי בבית משפט השלום בתל אביב (ת.א 32058-05-19) שעניינו תביעה אזרחית שהגיש המבקש כנגד המשיבה, בין היתר, בשל מספר כתבות שפורסמו באתר המשיבה אשר סיקרו אותו באופן מעוות ושקרי בעניינים שונים שנקשרו בו (להלן: "**התביעה הראשונה**").
2. המשיבה, שהיא אחת מן הנתבעות בתביעה הראשונה, החליטה מיד ובסמוך להגשת התביעה הראשונה, לסקר את המבקש (שהינו אדם פרטי) באופן נמרץ, אובססיבי, שיטתי ומתוכנן, כאשר פרסמה **לא פחות מ-25 פרסומים שליליים בתוך כשלושה וחצי חודשים בלבד (!)**, כל זאת על מנת להטיל עליו מורא ולגרום לו להצטער על כך "שהעז" להגיש תביעת דיבה כנגדה.

3. הליך זה, נועד להפסיק את הפגיעה הקשה בזכותו של המבקש לפרטיותו על ידי המשיבה ולשים סוף למעשיה הבלתי מרוסנים, בעלי הגוון הפלילי, שעה שהמשיבה ניצלה וממשיכה לנצל גם היום, באופן מחפיר ובלתי הוגן את ההגנה הנתונה לה לכאורה בסעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע במצורף לסעיף 13(5) לאותו חוק, (המשמשים הגנה גם מכוח חוק הגנת הפרטיות), על מנת לפגוע בנושות בזכותו של המבקש לפרטיות.
4. כפי שיפורט להלן, הסיקור האובססיבי, הדורסני וחסר המעצורים של המשיבה שבא לידי ביטוי בין היתר, בפרסומים שקריים על אודות המבקש תוך שימוש בטקטיקה פסולה בעלת ממד פלילי הכוללת **בריונות רשת (cyber bullying)** על כל המשתמע על כך, נעשה על ידי המשיבה בד בבד ובמקביל עם פעולות **איסוף, עיבוד ואינדוקס** חומרים משפטיים יקרי ערך מתוך הליכים משפטיים שהמבקש מנהל מולה ומתוך הליכים **אחרים שניהל המבקש בעבר** כנגד גורמים אחרים, וזאת מבלי שהמשיבה פנתה אל המבקש לקבלת התייחסותו ומבלי שקיבלה את הסכמתו.
5. חמור מכך, כפי שניווכח בהמשך, התנהלותה של המשיבה שנועדה להרתיע את המבקש מלממש את זכותו לשם טוב במסגרת התביעה הראשונה, באה לידי ביטוי גם על רקע פעולותיהם האגרסיביות של עיתונאים מטעמה (שהם הנתבעים הנוספים בתביעה הראשונה) אשר **ניצלו לרעה את היתר העיון הכללי בתיקי בית** המשפט שניתן להם, שעה **שהחלו לאגור חומרים** על אודות המבקש (תוך שהם מצויים בניגוד עניינים חמור), על מנת שהמשיבה תוכל להמשיך ולסקר את המבקש באופן מגמתי ושקרי וכן, כדי שתוכל להפעיל מכבש לחצים עליו באמצעות **העברת החומרים שאגרה לצדדים שלישיים בארץ ובעולם** על מנת שאלה יסייעו למשיבה במלאכתה הזדונית.
6. **כך למשל עולה, כי האתר forensic news הוקם ביום 22.4.2019, ממש יום אחד בלבד לפני תחילת הפרסומים השקריים על ידי המשיבה (ביום 23.4.2019) ושלושה ימים אחרי הגשת כתב ההגנה על ידי רביב דרוקר ביום 19.4.2019 (שעל שיתוף הפעולה ההדוק בין האתר לבין המשיבה עוד נדון בהמשך).**
7. אתר זה, על פניו, מקיים שיתוף פעולה עם המשיבה, כאשר הוא עושה שימוש בחומרים שנאגרו על ידה במאגר המידע "הגנדי" (כאשר מייסדיו מתגוררים במדינת קליפורניה שבארה"ב, בה קיימים חוקי slapp, במסגרתם מייסדי האתר מנצלים לרעה את חופש הפעולה הרחב שניתן להם כדי למנוע מהמבקש מלנקוט נגדם הליכים משפטיים).
8. יובהר כבר עתה כי שאיפתה האובססיבית של המשיבה להפעיל מכבש לחצים על המבקש על דרך פגיעה אנושה בפרטיותו, באה לידי ביטוי בכמות הפרסומים אודותיו **מיד ובסמוך לאחר** הגשת התביעה הראשונה. **ובמה דברים אמורים?** בשנים שקדמו ליום הגשת התביעה (יום 15.5.2019), **פרסמה המשיבה 3 כתבות בלבד על המבקש ואילו בתקופה שלאחר מכן (כ-3.5 חודשים בלבד!), המשיבה פרסמה 25 כתבות** (וזאת עד ליום 2.9.2019).
9. יתרה מכך, המידע הרב שנאסף אודות המבקש, בין היתר: **כתבי טענות, בקשות ביניים והחלטות שיפוטיות מהתביעה הראשונה ומהליכים נוספים** הקשורים בו, הוצג על ידי המשיבה במדור ייעודי בשם "גנדי", המצוי באתר שלה בכתובת: <https://www.the7eye.org.il/337646>. זה מדור **שיתופי ופומבי העוסק במבקש**, הקורא בריש גלי וללא שום הגבלה רגולטורית עליו, לצרף חומרים נוספים אודותיו על מנת

שאלה ישמשו ויסייעו למשיבה להמשיך את הסיקור הפוגעני שהחל **מיד ובסמוך** להגשת התביעה הראשונה (להלן: "הגנזך").

10. **דליפת המידע** שנאסף על המבקש באמצעות מאגר המידע של המשיבה, הסבה לו **נזקים אדירים** גם ברמה הבינלאומית. למעשה, הדיילי טלגרף טען כי מקור מוסמך בישראל העביר מידע על המבקש בקשר למעורבותו לכאורה בחקירות קציני משטרה בישראל, בהתאם לאמירותיו של מפכ"ל משטרת ישראל (שלא ציין מעולם את שמו של המבקש) בראיון שנערך עמו בטלוויזיה. **באותה נשימה**, הזכיר הדיילי טלגרף את ההליך שמנהל המבקש מול **רביב דרוקר** (תביעת דיבה על ייחוס אותן פעולות הקשורות בחקירות קציני משטרת ישראל (שהן מוכחשות) למבקש במסגרת ראיון שקיים עם יעל דן ושסוקרו בצורה שקרית וחסרת פרופורציות על ידי המשיבה תוך שימוש בכתבי בית דין מהליך זה).

11. מעיון במכתב זה, נגלה כי הדיילי טלגרף הפנה את המבקש במכתבו **לכתבה שפורסמה באתר forensic news** שהוזכר לעיל, המקיים, על פניו **שיתוף פעולה עם המשיבה** במאמציה לרמוס את זכותו לפרטיות של המבקש על דרך פרסום כתבות שקריות עליו, המתבססות על כתבי בית דין מהליכים משפטיים. מקרה זה (ואחרים), מעידים על **דליפת מידע רגיש על אודותיו לכל גורם אשר חפץ בכך**. כידוע, עיתון הדיילי טלגרף הוא אחד העיתונים החשובים והנפוצים ביותר בבריטניה.

12. אם בכך לא די, גם **העיתון סאנדי טיימס**, אשר נחשב לאחד מהעיתונים החשובים המוכרים והמוערכים ביותר בבריטניה פרסם כתבה על אודות המבקש ביום **6.10.2019**. בכתבה צוין כי המבקש "הואשם" על ידי העיתונות הישראלית במעקב אחר חוקרי משטרת ישראל (שכזכור, טענות אלה מוכחשות וחסרות בסיס). למעשה, וכפי שנכתב בעניין הדיילי טלגרף, המקור לידיעה זו הוא **בכתב הגנתו של דרוקר**, שטען טענות אלה כטענות "אווירה" והשיג כתוצאה מכך תהילה תקשורתית ענפה, וכן באמצעות **המשיבה שסיקרה את כתב ההגנה באופן מוטעה ומכוון** תוך שעשתה שימוש במידע שנאגר אצלה.

13. ויובהר, המידע הנ"ל המצוי במאגר המידע של המשיבה אשר נעשה בו שימוש בסאנדי טיימס התבסס ככל הנראה על סיפוריו של לא אחר מאשר **סקוט סטדמן המייסד של forensic news**.

14. מכאן, שהנזקים המשמעותיים לפרטיותו של המבקש, הנובעים מאגירת המידע עליו באמצעות מאגר המידע "הגנזך" שבאתר המשיבה הכולל כתבי בית דין (שאינם פומביים), אלא נהפכו לכאלה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן למשיבה, **מגיעים להיקפים וממדים אסטרונומיים וחסרי תקדים**. **חמור מכך, בעידן הדיגיטאלי של היום במסגרתו נעשה שימוש במידע זה, חדשות לבקרים ע"י כל גורם החפץ בכך, הרי שהפגיעה בפרטיותו של המבקש היא חמורה מאד**.

15. מעיון במרשם מאגרי המידע נגלה כי המידע שנאגר על המבקש **לא נרשם כדין וזאת בניגוד להוראת סעיף 8(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות**. לשיטת המבקש, ככל שמאגר המידע היה נרשם כדין, הרי שהדבר היה מחייב את המשיבה להצהיר על המטרות שלשמן הוקם המאגר מלכתחילה ובהתאם, ניתן היה לבחון האם תוכן המידע המצוי במאגר תואם את ההוראות הרגולטוריות שלהן כפופים מאגרי המידע בישראל, ובין היתר האם המטרות המוצהרות של המשיבה, עומדות במבחן "צמידות המטרה" שהוכר בפסיקה המנחה בתחום דיני הגנת הפרטיות.

16. אם כן, מאגר המידע של המשיבה לא נרשם כדין, אך ממטרותיה המוצהרות המופיעות באתר ניתן ללמוד שהמידע שמותר היה לה לאחסן במאגר המידע (ככל שהיה נרשם), קשור לרשויות ציבוריות **הכפופות לחוק**

חופש המידע; מוסדות ציבוריים וכד'. מכאן, שהתכנים והמידע הקשורים באדם פרטי (ובעניינו המבקש), לא היו אמורים להיכלל בו.

17. לשיטת המבקש, גם אם ייקבע כי כל פריט מידע כשלעצמו (המצוי באתר המשיבה) חוסה תחת הגנות מכוח חוק הגנת הפרטיות, הרי שפעולותיה השיטתיות של המשיבה, טומנות בחובן אפקט מצטבר אשר מקים פגיעה חמורה בזכותו לפרטיות. פעולות המשיבה כוללות את המעשים הבאים:

17.1. אינדוקס ויצירת "מצבור" מידע משפטי רב אודות המבקש;

17.2. העברת המידע והזנת צדדים שלישיים בארץ ובעולם במידע זה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון שניתן לעיתונאים מטעם המשיבה ולמצער שימוש עצמי במידע שנאגר על המבקש על ידי המשיבה, על ידי כתבים שונים בארץ ובעולם;

17.3. החזקת מאגר מידע (שאינו רשום) הנגיש לכל משתמש;

18. על כן, במסגרת המרצת פתיחה זו, הזכות לפרטיות של המבקש שהינה זכות יסוד חוקתית במשפט הישראלי מוטלת על כף המאזניים, ומשכך, מתבקש בית המשפט הנכבד, לדון בדחיפות בטענותיו כבדות המשקל ולהורות על הסרת התכנים שנאגרו באתר המשיבה, על מנת למנוע מהמשיבה להמשיך ולפגוע בזכותו של המבקש לפרטיות.

ב. הרקע העובדתי הרלוונטי

19. המבקש הוא איש עסקים פרטי, בעל אזרחות ישראלית ובריטית ומקום מושבו בבריטניה. המשיבה, "העין השביעית", היא עמותה רשומה (ע"ר 580605244) אשר מפעילה מאז שנת 2008, אתר אינטרנט בכתובת: www.the7eye.org.il (להלן: "האתר"). מר שוקי טאוסגי, משמש כעורך ראשי של האתר ומר אורן פרסיקו הינו אחד הכותבים באתר.

20. בבית משפט השלום בתל אביב (ת.א. 32058-05-19) נדונה תביעה אזרחית אשר הגיש המבקש נגד המשיבה, בין היתר בגין מספר כתבות שפרסמה המשיבה באתר אשר כללו סיקור מעוות ושקרי בעניינים שונים שנקשרו בו.

21. התביעה כנגד המשיבה עסקה, בין היתר, בפרסומים כוזבים בעניינים שונים הקושרים בין המבקש לבין פעולות מעקב אחר חוקרי משטרת ישראל אשר חקרו את ראש הממשלה בנימין נתניהו, וכן במעורבותו (המוכחשת) של המבקש בפעולות פצחניות שונות. למעשה, המידע שפרסמה המשיבה התבסס על כתב הגנה שהועבר לה על ידי העיתונאי רביב דרוקר, אשר קישר בין שמו של המבקש לפעולות שלעיל.

22. המשיבה בהליך דנא, לא פנתה מעולם למבקש על מנת לקבל את התייחסותו לדברים שיוחסו לו בכתב ההגנה של דרוקר, אלא בחרה לפרסם פרטים על אודות ההליך רק בהתבסס על גרסתו של דרוקר.

23. יתר על כן, המשיבה בחרה להשתמש במידע השקרי שקיבלה על מנת להכפיש את המבקש בפרסומים כוזבים.

*** העתק כתב התביעה, כתב ההגנה (ללא נספחים) וכתב התשובה מצורפים להמרצת פתיחה זו כנספח "1".

24. מלבד פרסום הכתבות הפוגעניות כלפי המבקש, ולצד כתבי הטענות שפרסמה מתוך ההליך המשפטי המתקיים בין הצדדים, החלה המשיבה מיד ובסמוך להגשת התביעה הראשונה, לסקר אותו באופן

אובססיבי, וזאת לאחר שהחלה לאגור מידע אישי אודותיו, מתוך הליכים משפטיים אחרים שניהל בעבר כנגד גורמים אחרים, לרבות כתבי טענות, בקשות ביניים והחלטות שיפוטיות מהליכים אלה. כל זאת עשתה המשיבה, ללא יידועו של המבקש וללא קבלת הסכמתו.

25. יובהר כי לצד הפגיעה בפרטיותו של המבקש, המשיבה החלה לאגור מידע משפטי רב גם על גורמים נוספים (בעיקר רשויות ציבוריות או גופים הכפופים לחוק חופש המידע), ללא הסכמתם, תוך שהיא מאנדקסת מידע זה תחת כל גוף וגוף.

26. יודגש כי כבר בכתב התשובה בתביעה הראשונה (סעיף 60 לכתב התשובה שצורף כנספח "1"), ציין המבקש כך: "סוריאנו בודק את חוקיות עמוד "הגנזך" הנ"ל, מן ההיבט של חוק הגנת הפרטיות, ובפרט של ניהול ואחזקת מאגר מידע רגיש אודותיו.." בנוסף, ציין כך: "...הרוב המכריע של הגנזך מוקדש לגופים ציבוריים, למשרדי ממשלה, לעמותות ולחברות מסחריות (אשר כולם שחקנים בתקשורת), ולא אינדיבידואלים. עצם העובדה כי חודשיים ימים לאחר הגשת כתב התביעה המקורי, "זכה" סוריאנו כי יפתח בעניינו דף מיוחד ב"גנזך" העין השביעית, מעידה אף היא על התנהלות מבישה ומביכה (וייתכן שבלתי חוקית כשלעצמה) של נתבעים 4-2".

27. החומרים שנאגרו אודות המבקש המופיעים ב"גנזך", החלו להתפרסם במהלך חודש יולי 2019, כחודשיים לאחר הגשת התביעה על ידי המבקש כנגד המשיבה (15.5.2019). יובהר כי ביתר החומרים שנאספו במאגר המידע של "העין השביעית", לא מופיעים כתבי בית דין בהיקף דומה אודות גורמים פרטיים (כגון המבקש) וכן, לא מופיעים כתבי בית דין על גורמים נוספים המסוקרים על ידי המשיבה בדרך כלל (גל"צ, רשות השידור, הטלוויזיה החינוכית, רשות ההגבלים העסקיים ורשויות נוספות), בהיקף דומה.

*** העתק הדף הראשי "בגנזך" הכולל קישורים לכתבי בית הדין הקשורים במבקש, מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "2".

28. מעיון במסמכי "הגנזך", עולה כי המשיבה אגרה כמות חומרים אדירה אודות המבקש, מבלי שמאגר המידע נרשם כדן. בנוסף, בעלי האתר יצרו רשימה מפורטת של הגופים עליהם נאספו החומרים ותחת כל אחד מהם, מופיעים כיום קישורים המאפשרים גישה מלאה לכתבות, פרוטוקולים, חוות דעת, וכן, במקרה של המבקש, כתבי בית דין מהליכים משפטיים בהם הוא מעורב.

*** העתק רשימת הגופים עליהם נאסף המידע, מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "3".

29. לצד אגירת החומרים, המשיבה החלה במסע סיקור אינטנסיבי על המבקש שהינו אדם פרטי, על מנת לעודד את הביקורת השלילית הנוגעת אליו תוך פגיעה מהותית בזכותו לפרטיות. כך למשל, סיקרה המשיבה ביום 31.7.2019 מקרה בו המבקש תבע את האתר בחדרי חרדים, בגין כתבה שפורסמה עליו. הכתבה נשאה את הכותרת: "בחדרי חרדים נגד וולטר סוריאנו: תבע אותנו זיבה אך מעכב את ההליכים". "בחדרי חרדים" לביהמ"ש: "חוסר איכפתיות" שמפגין סוריאנו מוכיח שמדובר בתביעה מופרכת, שכל כולה ביריונות דיונית של בעל דין חסר תום לב".

30. הכתבה ביקשה להביא לקהל הקוראים את דבר הגשת הבקשה מטעם הנתבעת בהליך המסוקר, שעניינה היה קביעת מועדים להגשת ראיות. הבקשה הוגשה ביום פרסום הכתבה, תוך שהמשיבה מבצעת סינכרוניזציה מלאה בין הנתבעת בהליך לבינה. זאת ועוד, המשיבה סיקרה באופן חסר פרופורציונאלי את הבקשה וזאת מבלי שפנתה כלל למבקש ומבלי שקיבלה את עמדתו.

*** העתק מכתב המבקש למשיבה מיום 7.8.2019, מצורף להמרצה זו ומסומן כנספח "4".

31. כתבה זו, בצירוף כתבות פוגעניות וכוזבות אחרות התפרסמו באתר המשיבה במקביל ליצירת מאגר מידע מלא אודות המבקש, וכולם יחד יצרו פרופיל של דמות עמומה ומסתורית.

32. יובהר כי הפרסומים אודות המבקש המצויים באתר המשיבה, מתאפשרים גם באמצעות גישה אליהם, בין היתר, דרך מנועי חיפוש שונים כגון 'גוגל'. כך למשל, בהקלדה בסיסית של שמו של המבקש בגוגל, ימצא הגולש כתבות רבות של המשיבה העוסקות בו, בין היתר, לאחר שהמשיבה נקטה בריונות רשת, על כל המשתמע מכך.

33. מיד עם פרסומם של כתבי בית הדין הקשורים בהליכים משפטיים בהם היה מעורב המבקש, וכן לאחר העלאת הפרסומים המכפישים אודותיו (וביתר שאת בחודשיים שלאחר הגשת התביעה) גם גורמים נוספים לרבות האתר forensic החלו לעשות שימוש אינטנסיבי בחומרים אודותיו (להלן: "forensic news").

34. כפי שניווכח בהמשך, בין אתר זה לבין המשיבה, מתקיים ברמת הסתברות גבוהה קשר גומלין ושיתוף פעולה במסגרת הסיקור האינטנסיבי אודות המבקש (המתבסס כאמור על המידע המשפטי שנאגר אודותיו על ידי המשיבה). ובמה דברים אמורים?

34.1. **ביום 19.4.2019** הגיש דרוקר את כתב הגנתו שכלל פרטים מכפישים על המבקש (שאינם קשורים להגנתו).

34.2. **ביום 23.4.2019** החלה המשיבה לסקר את המבקש באופן אובססיבי בהתבסס על הפרטים השקריים שנכתבו בכתב ההגנה של דרוקר.

35. **דו"ק: בסמיכות הזמנים הקצרה מאוד** שבין הגשת כתב ההגנה על ידי דרוקר לבין תחילת הפרסומים **השקריים על ידי המשיבה, הוקם ביום 22.4.2019** האתר forensic news והחל לעשות שימוש אינטנסיבי במסמכים הקשורים במבקש, על מנת להכפישו ולסייע למשיבה במלאכתה.

36. לא זו אף זו, בשל הפרסומים הענפים על ההליכים המשפטיים על ידי FORENSIC NEWS, שהתבססו על פרסומיה של "העין השביעית", באמצעות מאגר מידע "הגנזך", ניווכח כי קהל רחב מאוד (הכולל עיתונאים שונים מהעולם), השתמש במידע זה ובשובל הדיגיטאלי הכולל פרטי מידע אישיים אודות המבקש.

37. יודגש כי הכותב המרכזי באתר המשיבה, אורן פרסיקו, אשר סיקר וממשיך לסקר נמרצות את המבקש באמצעות איסוף מידע על אודותיו ואגירתו במאגר המידע באתר (להלן: "פרסיקו"), קיבל היתר כללי לעיון בתיקי בית המשפט **ביום 12.6.2019**. המבקש יציין, כי לדעתו, מדובר בהיתר מחודש לתקופה הנקובה בו וקרוב לוודאי כי לפרסיקו יש היתר זהה כבר מספר שנים.

*** העתק היתר העיון שניתן לפרסיקו מיום 12.6.2019, מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "5".

38. מעיון בהיתר הכללי שניתן לפרסיקו, ניתן להיווכח כי חלות עליו מגבלות מכוח ההיתר. כך למשל, בסעיף 1(ג) להיתר נכתב: "אין לעשות שימוש במידע שהועמד לעיון ולא למסרו לאחר שלא למטרה שלשמה ניתן לך היתר העיון הכללי".

39. בסעיף 1(א) להיתר, הוגדרה על ידי הנהלת בתי המשפט, מטרת ההיתר שקיבל פרסיקו, בזו הלשון: "מטרת ההיתר היא לצורך עבודה עיתונאית, במסגרת עבודתך ב"עין השביעית" בלבד".

40. ודוק: ההיתר העיתונאי לעיון כללי בתיקי בית המשפט, נועד לאפשר למשיבה לסקר אירועים חדשותיים, אך בשום פנים ואופן לא אפשר לה לאגור מידע רב אודות גורם פרטי וכן לא אפשר לה לאגור מידע אודות יריבים המנהלים הליכים משפטיים כנגדה, שכן, מעשים אלה מהווים שימוש לרעה בהיתר שניתן לה, תוך פגיעה בזכות לפרטיות של המבקש.

41. מעיון בפרסומים על אודות המבקש עולה, כי בשנים שקדמו ליום הגשת התביעה נגד המשיבה (ביום 15.5.19), פרסמה המשיבה 3 כתבות בלבד על המבקש ואילו בתקופה שלאחר מכן, כ-3.5 חודשים בלבד[!], פרסמה 25 כתבות (וזאת עד ליום 2.9.2019).

*** העתק מסמך המרכז את הפרסומים על אודות המבקש (שהוגש על ידי המשיבה במסגרת כתב הגנתה בתביעה הראשונה), מצורף כנספח "6" להמרצת פתיחה זו.

42. בנוהל מנהל בתי המשפט מספר 1-2018, העוסק בנושא מתן היתרים לעיון בתיקי בתי המשפט (להלן: "הנוהל"), נקבעו מספר עקרונות מנחים למתן היתר לעיתונאים המעוניינים לעשות בו שימוש. בסעיף ג(8) לנוהל נכתב כך: "במסגרת הבחינה ייבדק, בין היתר, האם המבקש עשוי להיות מצוי בניגוד עניינים ככל שיינתן לו היתר או שישנה מניעה משפטית למתן היתר למבקש".

*** העתק הנוהל, מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "7".

43. ביום 28.10.2019 פנה המבקש לרשות להגנת הפרטיות (להלן: "הרשות") בבקשה להסרת התכנים הפוגעניים המצויים באתר, מתוקף היותה הרגולטור הפועל לשמירת זכות היסוד לפרטיות ולהגנת המידע האישי בישראל, וכן לאור תפקידה בביצור ההגנה על המידע האישי המצוי במאגרי מידע דיגיטליים של גופים ציבוריים ופרטיים. המבקש התריע בפני הרשות כי מאגר המידע המצוי באתר אינו רשום כדין, ובהמשך לכך טען כי המשיבה אוגרת מידע עליו באמצעות מאגר מידע שלא תואם את המטרות שהיא עצמה הצהירה עליהם, וזאת ללא הגבלה כלשהי.

*** העתק פניית המבקש מיום 28.10.2019 לרשות מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "8".

44. תגובת הרשות לפניית המבקש, ניתנה ביום 10.11.2019. הרשות כתבה כי: "בית המשפט הוא הגורם המוסמך לבחון ולהורות על הסרת התכנים המבוקשים על ידכם".

*** העתק תגובת הרשות מיום 10.11.2019 שניתנה במייל מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "9".

45. לאור תגובת הרשות, המבקש פנה למשיבה ביום 18.11.2019 במכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים, על מנת שזו תסיר את התכנים הפוגעניים מהאתר.

46. במכתבו מיום 18.11.2019, דרש המבקש מהמשיבה להסיר את התכנים המצויים באתר בין היתר מן הטעמים הבאים:

46.1. מצבור הפרסומים באתר הקשורים במבקש, המתבססים על כתבי בית הדין מהליכים משפטיים בין הצדדים ובין המבקש, אשר נאגרו על ידי המשיבה ואונדקסו על ידה מהווים פגיעה חמורה בזכותו לפרטיות.

46.2. הפרסום האינטנסיבי אודות המבקש התאפיין, בין היתר, באמצעות שימוש בטקטיקת בריונות רשת - cyber bullying, החל מרגע הגשת התביעה.

46.3. אגירת מידע משפטי יקר ערך, ללא הסכמתו של המבקש באמצעות מאגר מידע שלא נרשם כדין וללא קשר למטרות שהמשיבה הציבה במסגרת הקמת מאגר המידע מלכתחילה, מהווה חריגה מעיקרון צמידות המטרה שהוכר בפסיקה ענפה, וקבע שהפרתו תיחשב לפגיעה בזכות לפרטיות.

46.4. שימוש בהיתר עיתונאי שלא למטרה שלשמה הוענק וכן שימוש בהיתר תוך ניגוד עניינים ממשי וחמור אודות יריב מהליך משפטי.

46.5. המשיבה מעודדת העברת מידע שיתופי בין משתמשים, ללא פיקוח רגולטורי, דבר אשר עלול להחמיר באופן מהותי את הפגיעה הקשה בזכות המבקש לפרטיות.

***** העתק מכתבו של המבקש מיום 18.11.2019 מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "10".**

47. תגובת המשיבה למכתב ניתנה ביום 19.11.2019 באמצעות בא כוחה אשר בחר לנקוט בדרכי איום (כך ממש), שעה שבשיחת טלפון שקיים ביום 18.11.2019 עם ב"כ המבקש עו"ד בומבך, דרש כי ככל שהאחרון לא יחזור בו מהדברים שנכתבו במכתבו, עד ליום 19.11.2019 בשעה 12:00, הדבר יהווה "הסלמה" של המצב וכן כי "זאת תהיה טעות" מצד המבקש, להמשיך ולדון בטענותיו כבדות המשקל, שהם מושא ההליך דנא.

48. אם בכך לא די, ביום 19.11.2019, פנה המבקש למשיבה, במכתב דרישה לקיום הליכים מקדמיים בתביעה הראשונה (וזאת במסגרת הזמנים שסוכמו עם המשיבה, וללא קשר למכתב המבקש בנושא מאגרי המידע).

49. המשיבה אישרה את קבלת הדוא"ל (ביחס להליכים המקדמיים בתביעה הראשונה), והזכירה שוב למבקש את "האולטימטום" שהציבה מבחינתה "למשיכת" המכתב שהמבקש שלח יום קודם לכן, וזאת עד לשעה 12:00 ביום 19.11.2019.

***** העתק דוא"ל מיום 19.11.2019 מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "11".**

50. עוד באותו יום, ולאור דרישתה של המשיבה, פנה ב"כ המבקש בשיחה טלפונית לב"כ המשיבה והבהיר כי אין בכוונתו "למשוך" את מכתב ההתראה וכי המבקש עומד על זכויותיו. עוד ציין ב"כ המבקש כי ככל שלא תיפתר המחלוקת בין הצדדים, הרי שלא יהיה מנוס מלפנות לבית המשפט על מנת שזה ידון בטענותיו הלגיטימיות וכבדות המשקל של המבקש.

51. ביום 21.11.2019 הגיבה המשיבה למכתב ששלח המבקש ביום 19.11.2019. המשיבה בחרה להשיב למבקש באופן לאקונוי ומבלי שבחנה לעומק את טענותיו, תוך שהיא מסירה אחריות מכל פגיעה אפשרית במבקש.

***** העתק תגובת המשיבה מיום 21.11.2019 מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "12".**

52. כזכור, המשיבה הבטיחה למבקש כי פנייתו (הלגיטימית) תביא למצב של "הסלמה" וכן כי "זאת תהיה טעות", מבחינתו להמשיך בהליך דנא. עם זאת, המבקש לא תיאר לעצמו כי "הסלמה" זו, תתרחש כבר ביום שלמחרת וללא "הפוגה". המבקש לא העלה על דעתו כי המשיבה תנקוט את כל האמצעים העומדים לרשותה, למרר את חייו ולפגוע בפרטיותו. ובמה דברים אמורים?

פניית העיתונאי הצרפתי אנטון רוגט למבקש:

53. ביום 22.11.2019 המבקש קיבל פניה חשודה ומפתיעה מעיתונאי שהציג עצמו כעובד מטעם גוף התקשורת הצרפתי "מדיה פרט", העונה לשם אנטון רוגט (להלן: "רוגט"). רוגט ביקש להשיב לו לשאלות הקשורות

בפרסומים אשר פורסמו אודותיו במסגרת "העין השביעית" תוך שהוא מציין בפנייתו כי הוא מעוניין לערוך מחקר עיתונאי בנושא.

54. במסגרת השאלון שהפנה למבקש, רוגט צירף כתב בית דין (בשפה העברית) שעניינו "תגובה לבקשה למחיקת סעיפים" (שהוגשה במסגרת ההליך המשפטי שנקט המבקש כנגד דרוקר) שנראה כי הועבר אליו מהמשיבה, שכן, רוגט צירף לפנייתו קישור מהאתר (ראו סעיף שלישי מהסוף לנספח שלהלן). זאת ועוד, במסגרת פנייתו, ביקש רוגט לקבל את התייחסותו של המבקש לממשקים שונים (ומוכחשים) שקיים עם גורמים שונים, בין היתר עם הגברת רות פרסול ועו"ד מולכו וכן ביחס לממשקיו עם ראש הממשלה נתניהו.

55. **ומה מקור השאלות שנשאל המבקש?** כזכור, התביעה אשר הגיש המבקש כנגד המשיבה הייתה על רקע פעולותיה הפוגעניות, שעה שסיקרה את כתב ההגנה של העיתונאי דרוקר באופן שקרי ומעוות (בהליך אחר שניהל המבקש כנגדו), לאחר שכתב ההגנה הועבר לה מדרוקר.

56. במסגרת כתב הגנתו (וללא קשר להגנתו), דרוקר העלה "טיעוני אווירה" שונים (ומוכחשים), הקשורים ליחסים שונים של המבקש עם גורמים שונים בארץ ובעולם ובין היתר עם ראש הממשלה בנימין נתניהו, עו"ד מולכו וכן רות פרסול.

57. בהמשך, המשיבה החלה לסקר את המבקש באינטנסיביות יתרה. הסיקור התבסס על כתבי בית הדין שהוגשו על ידי המבקש ועל ידי הצדדים שכנגד בתיקי בית המשפט שהתנהלו מולם (מול דרוקר וכן כנגד המשיבה), ובהליכים משפטיים נוספים.

58. מכאן, שפריטי המידע שהופיעו בכתבי הטענות של דרוקר וכן בכתבי הטענות של המשיבה, אליהם התבקש המבקש להתייחס בשאלון שהופנה אליו על ידי רוגט הובאו לידיעתו של רוגט על ידי גורמים בעין השביעית, שכן, פריטי מידע אלה הופיעו אך ורק בכתבי הטענות של המשיבה ושל דרוקר.

59. ודוק: המידע האישי על אודות המבקש מצוי במאגר המידע "הגנוז", באתר המשיבה, ומשמש כתבים זרים בסיקור פולשני על אודות הליכים שהמבקש מנהל, וזאת מבלי שהמשיבה קיבלה את הסכמתו ומבלי שיהיה פיקוח רגולטרי כלשהו על מאגר מידע זה.

60. חמור מכך, נזכיר שפנייתו של רוגט נעשתה סמוך מאוד לאיום והאולטימטום של המשיבה כי "מוטב למבקש" למשוך את מכתב ההתראה. מכאן, שאין המדובר רק באיסוף מידע תמים וסיקור עיתונאי לגיטימי, אלא גם בשימוש במידע לצרכיה של המשיבה, שברצותה להפעיל לחץ על יריב משפטי, היא מעבירה פרטי מידע אישי אודותיו לגורמים שלישיים.

*** העתק פניית רוגט מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "13".

הקשר בין המשיבה ל-forensic news

61. כפי שהוזכר לעיל, אתר forensic news הוקם על ידי אדם בשם סקוט סטדמן, בן 23 המתגורר בקליפורניה שבארזה"ב (בה חלים חוקי slapp שבמסגרתם סטדמן מנצל את האפשרות כי המבקש מנוע מלנקוט נגדו בהליכים משפטיים). למעשה, יום הקמת forensic news (יום 22.4.2019) חל בדיוק יום אחד לפני תחילת הפרסומים השקריים על ידי המשיבה הנוגעים לכתב ההגנה של דרוקר (ביום 23.4.2019) בנינו היא אף נתבעה על ידי המבקש. עוד נזכיר כי כתב ההגנה של דרוקר הוגש ביום 19.4.2019 (3 ימים לפני הקמת forensic news).

62. עוד יצוין כי סטדמן הקים את forensic news, יחדיו עם אדם נוסף המכונה ג'יס קולמן, שכיום הינו סטודנט למשפטים. שני המייסדים, מצויים בתחילת שנות ה-20 לחייהם, לאחר שמעולם לא עבדו כעיתונאים בערוץ תקשורת כלשהו.

63. מיד עם פרסומם של כתבי בית הדין הקשורים בהליכים משפטיים בהם היה מעורב המבקש, וכן לאחר העלאת הפרסומים המכפישים אודותיו למאגר המידע של המשיבה (וביתר שאת בחודשיים שלאחר הגשת התביעה) האתר forensic news החל לעשות שימוש אינטנסיבי בחומרים שאגרה המשיבה תוך שעל פניו נראה כי קיים שיתוף פעולה וקשר גומלין ביניהם הכולל שיתוף חומרים אישיים על המבקש.

64. כך למשל, ביום 21.7.2019, העלתה המשיבה כתבה אודות תביעה אפשרית לכאורה של המבקש כנגד forensic news.

*** העתק תצלום מאתר המשיבה מיום 21.7.2019 מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "14".

65. הקשר ושיתוף הפעולה בהעברת החומרים על ידי המשיבה, או למצער השימוש בחומרים הפומביים מתוך מאגר המידע "הגנזך" על ידי forensic news, בא לידי ביטוי גם בתגובות שונות בקרב גורמים נוספים שקישרו בין המידע שהועבר בין הצדדים. כך למשל, ב"ציוץ" של חביאר גונזלס, ברשת טוויטר, עולה כי forensic news השתמשה במידע אודות המבקש, כפי שהופיע באתר המשיבה (ובאמצעות קישור ממאגר המידע שלה). גונזלס ציטט כך:

"Great coverage by israel's best investigative journalist @the7i of someone's attempts to silence @ForensicNewsNet from covering #WalterSoriano,

The7eye.org.il/?p=342402"

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של גונזלס מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "15".

66. אם בכך לא די, גם מתגובות ברשת הטוויטר ניתן לראות כי גורמים נוספים הפועלים מטעמה של forensic news, נעזרו בחומרים שנאגרו אודות המבקש במאגר המידע של המשיבה, שכן, מדובר ב"חומרים פומביים". כך למשל, צייץ ג'יס קולמן:

"...To be clear, everything we published is easily verifiable, mostly from records readily available to the public"

67. לציוץ זה הוסיף ג'יס קולמן, קישור לכתבה שפורסמה במאגר המידע של המשיבה.

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של ג'יס קולמן מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "16".

68. עינינו הרואות, גם אם נניח שפריט מידע זה לא הועבר באופן אקטיבי על ידי המשיבה (והמבקש כופר בכך), בכל מקרה, לא קיים ספק שהמידע שנאגר אודות המבקש במאגר המידע של המשיבה, משמש את אתר forensic news, בסיקורו של המבקש.

69. הצורך בשיתוף פעולה מצד אתר forensic news לרבות קריאה לקבלת "עזרה" ו-"סיוע" בסיקורו של המבקש, באה לידי ביטוי גם בפניית סקוט סטדמן שכתב ברשת הטוויטר כי forensic news, זקוקה לעזרה בהתמודדות עם "מקורבו של נתניהו".

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של סקוט סטדמן מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "17".

70. נזכיר שוב, כל ממשק לכאורה של המבקש עם מר נתניהו, נבע מייחוס פעולות שקריות אליו עוד במסגרת כתב ההגנה של דרוקר, שסוקר על ידי המשיבה ב"גנזך".

71. מכאן, שמצויו של סקוט סטדמן, עולה כי forensic news נדרשה לסקר את המבקש וכי המידע אודותיו יכול היה להגיע אך ורק מחומרים שנאגרו במאגר המידע של המשיבה.

72. זאת ועוד, ובשים לב למטרותיה המוצהרות של forensic news, כפי שמופיעות באתר הרשמי שלה, עולה כי השימוש במידע (אשר הושג דרך איסופו ממאגר המידע של המשיבה) הוא למעשה נר לרגליה, שכן, forensic news מבטיחה לקהל הרחב מידע תקשורתי אשר מתבסס על מסמכים רשמיים ומהימנים. כך למשל בעמודת "about", באתר הרשמי שלה מצוין כך :

"...we will never turn a blind eye to reporting that could make an impact. Every investigative report that we produce will include hard evidence. Evidence that one could hold in their hands. Bank records, notes, documents, flight logs, corporate filings, pictures, etc. At Forensic News, we believe that the world of investigative journalism needs to join the 21st century and fully use hard data to produce stories...".

73. חמור מכך, בהמשך הדברים אתר forensic news, כתב והצהיר מפורשות באופן שאינו משתמע לשני פנים כך :

"we believe that the current model of paying to read paywalled news content is inherently flawed. Democracy dies behind paywalls. Rather, we plan on offering incentives and rewards for those who contribute to our project..."

*** תדפיס מאתר forensic news מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "18".

74. מקריאת הדברים האמורים, בצירוף מועד הקמתה של forensic news ולצד הסינכרוניזציה המלאה שבין הפרסומים של המשיבה לבין הפרסומים של forensic news, הרי שלמעשה לא קיים ספק בדבר שיתוף הפעולה בין הצדדים לרבות בשימוש במידע האישי על המבקש המצוי במאגר מידע "הגנזך".

75. מכאן ניתן להסיק את הדברים הבאים :

75.1 Forensic news עצמה מעידה כי המסמכים במסגרת הסיקור העיתונאי של forensic news מהווים "ראיה חזקה" (כלשון האתר), כך שלמעשה, היא מקבלת אותם רק ממי שיש לו נגיעה אישית בהם.

75.2 Forensic news עצמה מעידה כי היא דוגלת באיסוף ואגירת "נתונים קשים" (המהווים למעשה, מידע אישי על גורמים שונים), כך שהיא אכן תומכת באיסוף הנתונים מתוך מאגר המידע של המשיבה.

75.3 Forensic news תעניק הטבות ותמריצים לאלה שיתרמו לפרויקט שלה ומשכך אף עולה חשש ממשי כי למרות ההצהרה שהמידע שיועבר לה יהיה "בחינם", לא מן הנמנע שתמורתו forensic news תעביר הטבות אחרות (כלשונה).

76. ודוק: ההטבות האחרות שנותנת forensic news הן פרסום "מידע אישי" על המבקש שהועבר לה ולמצער נלקח מן מאגר המידע של המשיבה.

77. מידע אישי זה הוא בעל ערך רב.

78. נגישות "המידע הפומבי" (שנהפך לכוזה על ידי כך שהמשיבה עשתה שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן לה, תוך ניגוד עניינים חמור) המתפרסם בעין השביעית יצר מערכת יחסים שיתופית של "תן וקח" בין המשיבה לבין forensic news. ודוק: ההטבה והתמריץ שקיבלה המשיבה הוא סיקור שלילי נוסף אודות המבקש, במחווות זרים, שנועד להפעיל עליו לחץ על מנת שייסוג מהתביעה כנגד המשיבה בישראל.

הקשר בין forensic news לגורמים תקשורת נוספים בעולם

79. כפי שהובהר לעיל, forensic news שימשה ועודנה משמשת כ"זרוע הביצועית" של המשיבה שעה שחומרים מתוך מאגר המידע של המשיבה, הועברו על ידי forensic news, לגורמי תקשורת מהגדולים בבריטניה (מקום מושבו של המבקש).

80. דליפת המידע שנאסף על המבקש באמצעות מאגר המידע של המשיבה המשיכה לגרום לו נזקים אדירים וקשים גם ברמה הבינלאומית כפי שבאו לידי ביטוי במכתב שהועבר למבקש על ידי העיתון הבריטי הדיילי טלגרף ביום 31.7.2019.

81. הדיילי טלגרף כתב במכתבו כך:

"...little is known publicly about Mr Soriano. **One area in which he has received public attention is in connection with the allegation about spying on Israeli police officers...**"

[...]

"Referred to by the Israeli chief of police in a television interview"

"...in the circumstances our description of Mr Soriano as a controversial figure in Israel was fair."

82. מעיון במכתב, נגלה כי הדיילי טלגרף הפנה את המבקש לכתבה שפורסמה באתר forensic news (ראו קישור לאתר זה, בהערות שוליים מס' 1 למכתב שצורף כנספח "19") סמוך למילה fair.

83. למעשה, הדיילי טלגרף טען כי מקור מוסמך בישראל העביר מידע על המבקש בקשר למעורבותו לכאורה בחקירות קציני משטרה בישראל, בהתאם לאמירותיו של מפכ"ל משטרת ישראל (שלא ציין מעולם את שמו של המבקש) בראיון שנערך עמו בטלוויזיה. באותה נשימה, הזכיר הדיילי טלגרף את ההליך שמנהל המבקש מול רביב דרוקר (תביעת דיבה על ייחוס אותן פעולות הקשורות בחקירות קציני משטרת ישראל

(שהן מוכחות) כפי שדרוקר ייחס למבקש במסגרת ראיון שקיים עם יעל דן ושוקרו בצורה שקרית
וחסרת פרופורציות על ידי המשיבה תוך שימוש בכתבי בית דין מהליך זה).

*** המכתב מהדיילי טלגרף מיום 31.7.2019 מצורף להמרצת פתיחה זו ומסומן כנספח "19".

84. מקרה זה (ואחרים), מעידים על דליפת מידע רגיש על אודותיו לכל גורם אשר חפץ בכך. ונזכיר, עיתון הדיילי טלגרף הוא אחד מהעיתונים החשובים והנפוצים ביותר בבריטניה.

85. אם בכך לא די, גם העיתון סאנדי טיימס, אשר נחשב לאחר מהעיתונים החשובים והמוכרים ביותר בבריטניה פרסם כתבה על אודות המבקש ביום 6.10.2019. במסגרת הכתבה צוין כי המבקש "הואשם" על ידי העיתונות הישראלית במעקב אחר חוקרי משטרת ישראל (כזכור, טענות אלה מוכחות וחסרות בסיס). למעשה וכפי שהובהר בעניין הדיילי טלגרף, על פניו ועל פי קישור הדברים שנכתבו על ידי הסנדי טיימס, להליך המתנהל נגד דרוקר, הרי שלא יכולה להתקבל מסקנה אחרת כי המקור לידיעה זו הוא בכתב הגנתו של דרוקר, שטען טענות זאת כטענות "אווירה" (וללא קשר להגנתו) ובכך השיג תהילה תקשורתית ענפה, וכן באמצעות המשיבה שסיקרה את כתב ההגנה באופן מוטעה ומכוון תוך שעשתה שימוש במידע שנאגר אצלה.

86. הסאנדי טיימס ציין בכתבה בין היתר את הדברים הבאים:

"Soriano has been accused in the Knesset and in Israeli press of arranging the pursuit of police officers investigating corruption allegation made against Benjamin Netanyahu...".

87. בהמשך הכתבה, מסתבר כי הסאנדי טיימס הסתמך על סיפוריו של לא אחר מאשר סקוט סטדמן מייסד forensic news, אשר הוזכר בכתבה כאחד מהגורמים שפרסמו את הכתבות המכפישות על אודות המבקש.

*** העתק הכתבה שפורסמה בעיתון סאנדי טיימס מצורפת להמרצה זו ומסומן כנספח "20".

88. מכאן, שהנזקים המשמעותיים לפרטיותו של המבקש, הנובעים מאגירת המידע עליו באמצעות מאגר המידע "הגנזך" שבאתר המשיבה הכולל כתבי בית דין (שאינם פומביים, אלא נהפכו לכאלה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן למשיבה), מגיעים להיקפים וממדים אסטרונומיים וחסרי תקדים. חמור מכך, בעידן הדיגיטאלי של היום במסגרתו נעשה שימוש במידע זה, חדשות לבקרים ע"י כל גורם החפץ בכך, הרי שהפגיעה בפרטיותו של המבקש היא חמורה מאד.

89. מן המקובץ עולה, כי המשיבה ניצלה את היתר העיון הכללי בתיקי בתי המשפט, כדי לבוא חשבון עם המבקש, אשר "העז" להגיש נגדה תביעה. לפתע, כל עניין משפטי שהוא היה קשור בו, החל לעניין אותם והם ייחדו לכך מדור "גנזך" ייעודי ומיוחד. מדור זה הוקם על ידם כחודשיים לאחר הגשת תביעת הדיבה ע"י המבקש, והם הוסיפו חטא על פשע בכך שהעבירו את החומרים לפרסום במחוזות זרים (אתרים בארה"ב, העיתונאי רוג'ט וכד') כדי להחמיר את הנזקים למבקש. בכך הם יצרו, בבריונות רשת בוטה, שרשרת פרסומים חדשים אודות המבקש, שראשיתה בניצול ציני ומכוון של היתר העיון הכללי למטרות זרות.

90. בפעולות אלה ניתן לראות עד כמה טמון פוטנציאל ב"שיווק" המידע המשפטי שאגרה המשיבה על המבקש, אשר יכול לשמש אותה למטרות בלתי כשרות תוך פגיעה חמורה בפרטיותו.

91. מן המקובץ עולה, כי המכנה המשותף היחיד לכלל פעולותיה השיטתיות של המשיבה הוא הרצון העז לפגוע בפרטיות המבקש כפי שבאו לידי ביטוי בין היתר בדברים הבאים :

- א. בפרסום האינטנסיבי אודות המבקש (בין היתר באמצעות שימוש בטקטיקת בריונות רשת - cyber bullying), החל מרגע הגשת התביעה.
- ב. אינדוקס מידע משפטי יקר ערך תחת המבקש.
- ג. אגירת מידע משפטי יקר ערך, ללא הסכמתו באמצעות מאגר מידע שלא נרשם כדין.
- ד. שימוש בהיתר עיתונאי שלא למטרה שלשמה הוענק וכן שימוש בהיתר תוך ניגוד עניינים ממשי וחמור.

ג. המסגרת הנורמטיבית

92. בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, בסעיף 7 נאמר כך :

7. (א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו.

[...]

(ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו.

93. בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "החוק"), נאמר בסעיף 2 כך :

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה :

[...]

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

[...]

(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייני הפרטיים של אדם;

(9) שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.

94. כמו כן, סעיף 7 לחוק מגדיר מהו מאגר מידע, בזו הלשון :

7. בפרק זה ובפרק ד' –

[...]

"מאגר מידע" - אוסף נתוני מידע, המוחזק באמצעי מגנטי או אופטי והמיועד לעיבוד ממוחשב, למעט –

(1) אוסף לשימוש אישי שאינו למטרות עסק; או

(2) אוסף הכולל רק שם, מען ודרכי התקשרות, שכשלעצמו אינו יוצר איפיון שיש בו פגיעה בפרטיות לגבי בני האדם ששמותיהם כלולים בו, ובלבד שלבעל האוסף או לתאגיד בשליטתו אין אוסף נוסף;

"מידע" - נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו;

95. בסעיף 8(א) לחוק, קבע המחוקק הנחייה ברורה בנוגע לניהול והחזקה של מאגר מידע, כדלקמן :

8(א) לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) המאגר נרשם בפנקס¹;

(2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב1);

(3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול והתזקה של המאגר עד רישומו.

(ב) לא ישתמש אדם במידע שבמאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא למטרה שלשמה הוקם המאגר.

(ג) בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:

...

(3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמים או בהסכמתם למאגר זה;

...

(ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על מאגר שאין בו אלא מידע שפורסם לרבים על פי סמכות דין או שהועמד לעיון הרבים על-פי סמכות כדן.

96. הזכות לפרטיות הוכרה לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון כזכות יסוד חוקתית המאפשרת לפרט לקיים את חייו במרחב הפרטי אליו הוא משתייך וכן כי בשל הפגיעה האפשרית בפרטיותו של אדם יכול שתמנע ממנו האפשרות ליצור עולם אישי, אינדיבידואלי וייחודי. כך למשל סקר בית המשפט העליון בע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 24.04.2014) בפסי' 77-79, לפסק דינו של השופט נ' סולברג, את ההצדקות לקיומה של הזכות לפרטיות, בזו הלשון:

"אכן, הזכות לפרטיות נגזרת מן הזכות לכבוד וקשורה עמה בקשר הדוק. "עניינה של זכות הפרטיות הוא אפוא באינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות" (ראו ע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' מקדונלד, פ"ד נח(4) 314 פסקה 33 לפסק דינו של השופט א' ריבלין (30.3.2004)); להרחבה ראו עניין פלונית לעיל, בפסקה 10 לפסק דינו של הנשיא א' ברק; רות גביון, "הזכות לפרטיות ולכבוד", זכויות האדם בישראל – אוסף מאמרים לזכרו של ח' שלח 61 (1988)....

78. הצדקות נוספות רואות בזכות לפרטיות אמצעי להשגת תכליות מהותיות. הזכות לפרטיות נתפסת כבסיס לרווחת החיים של הפרט; כחיונית להבטחת מערכות יחסי אמון בין אנשים, ובמיוחד מערכות יחסי אינטימיות; כאמצעי להבטחת חיי קהילה נאותים; כבסיס לקיומו של משטר דמוקרטי.

79. מספר תיאוריות מצביעות על כך שהפרטיות חשובה לצורך שיפור רווחתם האישית של בני האדם, ולאפשרות למימוש עצמי מרבי. המרחב הפרטי מעניק לאדם את האפשרות לתת ולאתגר את תפיסת העולם המקובלת בחברה אשר אליה הוא משתייך. המרחב הפרטי, מאפשר לאדם לעצב את ביתו הפרטי כאוות נפשו. מרחב זה מבטא, לעיתים, סודות כמוסים שהאדם מסיבותיו-שלו אינו מעוניין לחשוף בפני כל עובר אורח. האדם זכאי לאפשרות לבנות את עולמו כרצונו, ודבר זה לא יכול להתבצע כאשר מביטים בו מכל עבר. המבט החברתי הוא לעיתים מבט משתק, המונע מהפרט לפעול בצורה מקורית ונועזת. המרחב הפרטי הוא המקום בו יכול הפרט לפרוץ את הגבולות החברתיים המקובעים. פגיעה במרחב הפרטי, מונעת מהפרט את האפשרות ליצור עולם אישי אינדיבידואלי וייחודי"

97. גם בבג"צ 5870/14 חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ נ' הנהלת בתי המשפט (פורסם בנבו 12.11.2015), דן

בית המשפט העליון (מפי השופט א' רובינשטיין, בפסי' כ"ט לפסק דינו), בהיקפה של הזכות לפרטיות ובצורך להגן עליה בעיקר בעידן המודרני הכולל התפתחות טכנולוגית. בית המשפט העליון קבע כך:

"נפתח בזכות לפרטיות, עליה נאמר כי היא "מוותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין 'האני' לבין החברה. היא משרטטת מתחם אשר בו מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של הזולת" (בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456,

¹ על פי לשון הסעיף, אין לנהל מאגר מידע ללא רישום. מכאן, שלפי לשון הסעיף חלה חובת רישום עוד בטרם יהיה ניתן לעשות שימוש במאגר ובנתונים שבו. דן חי, "ההגנה על הפרטיות בישראל" (מהדורה ראשונה – מרץ 2006), פרק 21, עמ' 306, וזאת בשונה מהמקרה בו הוגשה בקשה לרישום וטרם ניתנה החלטתו של רשם מאגרי המידע בתוך 90 ימים, שאז יוכל מבקש הרישום להמשיך ולעשות שימוש במאגר, לפי סעיף 10(ב1) לחוק.

470, פסקה 16 לפסק-דינו של המשנה לנשיא – כתארו אז – ברק (1994)). אכן, פרטיותו של אדם היא מבצרו. מבצר זה הולך ונסדק עם התקדמות הטכנולוגיה, ויש שגורסים שפרטיות היא נחלת העבר. (A. Michael Froomkin, The Death of Privacy, Stan. L. Review. (2000) 1461; ראו גם יאיר עמיחי-המבורגר ואורן פז "אנונימיות ואינטראקטיביות באינטרנט: הזכות לפרטיות כמושג רב-ממדי" פרטיות בעידן של שינוי 201 (תשע"ב-2012)), ובמציאות המעשית הדבר אינו רחוק; היכולת לצלם ולהקליט בטלפון הנייד הזמין לרבים, ובחברות מתקדמות טכנולוגית כמעט לכל, גזלה את הפרטיות באופן מסיבי, בשטף גבה-גלי "מים רבים אדירים משברי-ים" (תהילים, צ"ג ד'). ואולם, אין פירוש הדבר שהערכיות הקשורה בשמירת הפרטיות פסקה מן העולם. אמת, העידן החדש מביא עמו כלים חדשים – וברכה והיפוכה טבועות בהן – אך דומני שאין הדבר מחייב ויתור מוחלט על כבוד האדם ועל שמו הטוב. יפים לכך דברי המלומד מ' בירנהק "הטכנולוגיה מקיימת קשרים מורכבים עם הזכות המשפטית לפרטיות, בדומה ליחסה של הזכות עם הנורמה החברתית. לעתים הטכנולוגיה משפיעה על תוכן הנורמה החברתית ו/או הזכות המשפטית, לעתים המשפט ו/או הנורמות החברתיות משפיעים על הטכנולוגיה. לעתים המשפט משתף פעולה עם הטכנולוגיה, ולעתים יש תחרות ביניהם" (מיכאל בירנהק מרחב פרטי: הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה 45 (תשע"א); ראו גם מיכאל בירנהק "שליטה והסכמה: הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות" משפט וממשל י"א 9 (תשס"ח)). היחס הראוי לטכנולוגיה אינו בינארי, אלא יש לחפש את דרך האמצע המאפשרת ליהנות מפירות הטכנולוגיה תוך צמצום הפגיעה בזכויות הפרט, המתלווה אליה לעתים קרובות"

98. ונזכיר, עוד מקדמת דנא, התווה בית המשפט העליון, בע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה, פ"ד מת(3) 808 (1994) (להלן: "ונטורה"), גם את העקרונות הנמחים שיש להתחשב בהם בעריכת האיזונים שבין הזכות לחופש הביטוי אל מול הפגיעה בזכות לפרטיות (וביחס לחשיפת מידע הקשור בגורמים פרטיים). בית המשפט העליון קבע בפס' 14 לפסק דינו כך:

"...בכל מקרה על-פי נסיבותיו יש לערוך את איזון האינטרסים הנוגדים תוך התחשבות בגורמים שונים ובשקלולם, כגון: חשיבות המטרה של הפירסום, הרלוואנטיות של המידע או של חלקים ממנו, הצורך לזהות את הפרט שבו מדובר והצורך לפרסם את המידע ברבים דווקא"

99. ברע"א 3614/97 דן אבי יצחק עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ נג(1) 26 (1998) (להלן: "חברת החדשות") בפס' 2 לפסק דינה, השופטת ט' שטרסברג כהן התייחסה לסוגיה הקשורה בפרסום כתבי טענות מתוך הליכים המתקיימים באולמות בית המשפט, תוך שקבעה כך:

"...עם זאת, ראוי שנשית לבנו לכך, כי במקרה שבו אמצעי התקשורת הוא צד להליך המדווח, להבדיל ממצב שבו אמצעי התקשורת מדווח על ריבם של שניים אחרים, ניטל, למצער, מקצת האפקט המאייני שיש לחובת הדיווח ההוגן. במקרה שבו אמצעי התקשורת הוא צד להליך שלו מיוחסת הוצאת לשון הרע, אין הוא רק בבחינת מדווח על "חדשות", כי אם גם יוצר אותן באמצעות כתבי-טענות שהוא מגיש לבית-המשפט. על-ידי דיווח נכון והוגן של האמור בכתב-ההגנה, למשל, יזכה הוא לחסינות בפני תביעת לשון הרע, חסינות שלא היה זוכה לה אילו פרסם את הדברים שבכתב-הטענות לא כדיווח מהליך משפטי. עם זאת, היתרון שבחסינות זו ניטל במידה רבה אם פרסום ההליך נעשה שלא בתום-לב, שאז אין אמצעי התקשורת מוגן מפני תביעת לשון הרע אף שהפרסום הוא פרסום של "הליך משפטי". כוחם של אמצעי התקשורת, במיוחד שעה שהם צד להליך המדווח, מחייב אותנו אפוא לעמוד על המשמר פן תהפוך הוראת החסינות שלפי סעיף 13(7) למחסה ולדרך להשמיץ ולפגוע ללא כל חשש."

100. בעניין זה כדאי לחדד. בע"א (מחוזי-חיפה) 32671-04-15 זכי כמאל נ' פאיז אשתיו (30.12.2015) (להלן: "אשתיו") חזר בית המשפט המחוזי על קביעת בית המשפט בעניין חברת החדשות, הנוגעת למצב מיוחד שבו אמצעי תקשורת מדווח לציבור על הליך משפטי שבו הוא עצמו משמש בו כבעל דין. בית המשפט קבע כך:

"הפרת חובת הדיווח ההגון של המשיבים במקרה שבפנינו, מקבלת משנה תוקף משום שהמשיבים היו צד להליך שסוקר על ידם. על חובתו של בית המשפט לעמוד על המשמר, במיוחד במקום בו אמצעי התקשורת הוא צד להליך המדווח, עמדה כב' השופטת שטרסברג-

כהן בעניין אבי יצחק בצינה את הדברים הבאים: "עם זאת, ראוי שנשיית לבנו לכך, כי במקרה שבו אמצעי התקשורת הוא צד להליך המדווח, להבדיל ממצב שבו אמצעי התקשורת מדווח על ריבם של שניים אחרים, ניטל, למצער, מקצת האפקט המאייני שיש לחובת הדיווח ההוגן. במקרה שבו אמצעי התקשורת הוא צד להליך שלו מיוחסת הוצאת לשון הרע, אין הוא רק בבחינת מדווח על "חדשות", כי אם גם יוצר אותן באמצעות כתבי טענות שהוא מגיש לבית המשפט. על ידי דיווח נכון והוגן של האמור בכתב ההגנה, למשל, יזכה הוא בחסינות בפני תביעת לשון הרע, חסינות שלא היה זוכה לה אלו פרסם את הדברים שבכתב הטענות לא כדיוח בהליך משפטי. עם זאת היתרון שבחסינות זו ניטל במידה רבה אם פרסום ההליך נעשה שלא בתום לב, שאז אין אמצעי התקשורת מוגן מפני תביעת לשון הרע אף שהפרסום הוא פרסום של "הליך משפטי". כוחם של אמצעי התקשורת במיוחד שעה שהם צד להליך המדווח, מחייב אותנו אפוא לעמוד על המשמר פן תהפוך הוראת החסינות שלפי סעיף 13(7) למחסה ולדרך להשמיץ ולפגוע ללא כל חשש" (עמ' 96 לפסק הדין בעניין אבי יצחק, מול האותיות ב-ד."

101. יובהר כי גם בערעור על פסק הדין בעניין אשתיו, שנפתח בבית המשפט העליון ברע"א 1389/16 פא"ז אשתיו נ' זכי כמאל, אימץ בית המשפט העליון את קביעות בית המשפט המחוזי תוך שקבע, בפס' 7 לפסק דינו של השופט צ' זילברטל כך:

"...גבולותיה של הגנה זו נדונו זה מכבר בפסיקה ובספרות (ראו: רע"א 3614/97 יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26 (1998); אורי שנהר דיני לשון הרע 204-210 (1997) (להלן: דיני לשון הרע)). סעיף 13(7) לחוק אינו מספק הגנה מוחלטת בכל מקרה של דיווח על אודות הנאמר בישיבה פומבית במסגרת הליך משפטי. ההגנה מותנית בכך שהפרסום נאמן לדברים שנאמרו. בהקשר של הגינות החזרה בפרסום, נקבע על-ידי בית משפט זה כי: "תנאי הוא שהחזרה, שאינה חייבת להיות מילולית או מלאה, תשקף את תוכן הפרסום הקודם בצורה נכונה והוגנת, כלומר לא תוציא דברים מהקשרם, לא תיתן להם ביטוי חד-צדדי או בלתי מאוזן ולא תציג אותם באור אחר או תיתן להם משמעות שונה מאלה שבפרסום הקודם" (ע"א 348/85 בן ציון נ' הוצאת מודיעים בע"מ, פ"ד מב(1) 797, 802 (1988)).

102. בפסק הדין בעניין עע"מ 1386/07 עיריית חדרה נ' שרנס בע"מ, ע"י מנהלה עמנואל דויד (פורסם בנבו 16.7.2012), בפס' 10-11 (להלן: "עיריית חדרה") התייחס בית המשפט העליון לחשיפת פרטים אישיים של גורמים שלא נתנו הסכמתם לכך, תוך שעצם הפרסום הביא למצב בו צדדים שלישיים אשר נחשפו למידע שפורסם, יכלו להסיק מסקנות נוספות בעניינו של הגורם עליו התפרסמו הדברים. וכך קבע בית המשפט העליון:

הנה כי כן, מצירוף הוראות חוק אלו עולה תובנה נוספת המשתלבת עם זו שצוינה כבר לעיל, והיא כי חלה על המעוררת חובה שלא למסור את המידע המבוקש, שכן הוא יכול להביא לחשיפת פרטים והיסקים בנוגע למצבם הכלכלי של המחזיקים (ואולי אף על נתונים אחרים, כגון מעמדם האישי והכשרתם המקצועית). יש להדגיש, באשר להחרגות המנויות בסעיף הנ"ל – כי המידע המבוקש לא פורסם, או הועמד לעיון הרבים, אף אם ניתן למצוא במאגרים אחרים מידעים שחופפים בחלקם לאותו מידע שמבוקש כאן (כפי שציינתי לעיל). כמו כן לא ניתנה הסכמת המחזיקים לחשיפתו.

11. הנה כי כן, הדין עם המעוררת בטענתה כי מסירת המידע למבקשת עלול לפגוע בפרטיות המחזיקים בנכסים. אותו המידע ה"תמים" לכאורה בדבר גודל וסיווג הנכסים, כשמצטרפים אליו נתונים בדבר שמותיהם וכתובתם של האנשים המחזיקים בו – מאפשר גם הסקת מסקנות בנוגע לטבע השימוש בנכס וקבלת מידע על המשתמש בו, כגון: יכולתו הכלכלית של המחזיק, עיסוקו וכיוצא בזה. האפשרות להסקת נתונים אלה חודרת שלא כדין את מעטה הפרטיות של המחזיק, ויש למנוע אותה. השוו לעניין זה גם לאמור בפסק דיני (בדעת מיעוט) ב-בג"צ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (לא פורסם, 28.5.2012) [פורסם בנבו], שם הזכרתי מספר מצבים שבהם מסירת נתונים "טכניים" כביכול באופיים – לרשויות האכיפה יכולה להוביל לפגיעה עקיפה בחסינות מוגנים".

103. לצד חשיפת המידע האישי על אודות גורמים פרטיים באמצעות פרסום באתרי האינטרנט השונים, המביא את המשתמש במידע להסיק מסקנות שונות בדבר אופיו של גורם פלוני, התייחס בית המשפט המחוזי בעת"מ (מנהליים ת"א) 24867-02-11 אי.די איי חברה לביטוח בע"מ נ' רשם מאגרי המידע, הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים (פורסם בנבו, 05.08.2012) (להלן: "אי.די. איי") גם לגורמי

הסיכון הקיימים בפרסום מידע אישי, באמצעות מאגרי מידע, וזאת בשים לב לשינויים הטכנולוגיים שהינם מנת חלקה של החברה בת זמננו. בפסי' 6 לפסק דינו קבע בית המשפט המחוזי כך:

"...מאגרי מידע מגבירים את הסכנה לפרטיות. הן רשויות השלטון, הן גופים פרטיים מקימים מאגרי מידע לצרכים שונים. בעידן הדיגיטלי, בו לרבות מפעילויות היום יום יש "שובל מידע דיגיטלי", מידע רב נכלל במאגרים מסוג זה. במקרים רבים אין לאדם ברירה אלא לספק את אותו מידע אם ברצונו לקבל מוצר או שירות, פרטי או ציבורי. פעמים אחרות, כפי שקרה במקרה שלפניי, הוא אינו כלל המקור למידע זה. בשונה מפגיעה חד פעמית בפרטיות (צילום, מעקב), מאגרי מידע בעצם קיומם מסכנים את הפרטיות. הכמות הופכת בעניין זה לאיכות. היינו, כמות המידע האגור במאגרי המידע השונים, והעובדה שמדובר במידע דיגיטלי הופך את הסכנה לפרטיות לחמורה יותר. יש לקחת שיקול זה בחשבון שבוחים מידע הנמצא במאגר מידע. הסכנה במאגרי המידע קיימת מעצם מסירת המידע, ומחריפה בשל אפשרות לקיומן של טעויות או ניצול לרעה של הגישה למידע. בירנהק, הזכות לפרטיות, עמד על הסכנות (עמ' 181): "בתמצית, מאגרי המידע טומנים בחובם את החשש שהמדינה והשוק יתייחסו לבני אדם על פי פרט בודד או לפי אפיון מלאכותי שלאדם כמעט אין שליטה עליו... כאשר אנו מאופיינים על פי פעילות כלשהי, ובייחוד כאשר המידע נצבר ונשמר ומתקבלות החלטות על סמך המידע הזה שמשפיעות על זכויות וחובות שלנו, מופקעת בפועל שליטתנו שלנו בעצמנו..."

104. בית המשפט המחוזי, קבע בהמשך פסי' 6, כך:

"...בעידן הדיגיטלי, כאמור, שובל המידע שמשאיר אדם אחריו הוא עצום. בעידן כזה כבוד האדם, האוטונומיה שלו ופרטיותו מחייבים שליטה במידע הנצבר אודותיו. בעידן דיגיטלי, ובדיבוי מאגרי מידע, אין הפרדה בין פרטי המידע, קל להצליב בין נתונים, כך שלעיתים פרט מסוים שלא נראה בו כמידע פרטי, יהפוך לכזה אם יוצלב עם מידע אחר."

[...] "עם התפתחותן של טכנולוגיות תקשורת ושל מערכות מידע חדשות, הטשטשו ההבדלים בין מידע אישי לבין מידע שאינו אישי... הבחנות פורמליות אלה שוחקות את ההגיון שביסוד המסגרת החוקית הקיימת והתוצאה היא שפרטיותם של יחידים נשחקת". ומוסיף בעמ' 301: "הגברת היכולות הטכנולוגיות המאפשרות לאגור מידע בהיקף אדיר ובעלויות שוליות על שבבים דקים משערה, להצליב את המידע עם מידע ממאגרים שונים, לחפש במידע ולמצוא פרטי-פרטים בתוך שברירי שניה באמצעות טכנולוגיות הזמינות לכל אדם המחובר לאינטרנט – כל אלה הופכים כל מידע, לרבות מידע שנראה טריוויאלי, לבעל פוטנציאל לפגוע בפרטיות."

105. בית המשפט המחוזי, בהמשך פסי' 6 לפסק דינו, אף התייחס לעובדה שכל פרט ופרט של מידע, לעיתים אף

ללא קשר לתוכנו, יכול להוות 'מידע אישי', שחשיפתו או פרסומו, יביאו לפגיעה בפרטיות. וכך קבע בית המשפט המחוזי²:

"...בסביבה דיגיטלית כל פריט מידע ניתן לשמירה בקלות ולעיבוד. כמות המידע שאפשר לעבד בדרך זו היא אדירה וחסרת תקדים. בתנאים כאלה כל פריט מידע חשוב וכל פריט מידע עשוי להיות מעניין...בסביבה הדיגיטלית כל פרט מידע חשוב, בלי קשר לתוכנו. גם אם המידע כשלעצמו נראה תמים מהיבט של פרטיות, הרי הוא נושא בחובו פוטנציאל לחשוף עוד פיסה של חיינו. רסיסי המידע מצטרפים יחדיו ויוצרים את הפרופיל שלנו... הגישה האנאלוגית שדואה רק בפרטי מידע מסוימים משום מידע אישי או מידע רגיש שראוי להגנת הדין, מחמיצה את האפשרויות (לטובה או לרעה) הטמונות במידע בסביבה הדיגיטלית..."

106. גם בפסק דין ע"א (מחוזי תל אביב- יפו) 2319/08 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 01.06.2011) (להלן:

"פלוני"), התייחס בית המשפט המחוזי למקרים בהם מתפרסמים פסקי דין והחלטות מתוך אולמות בית המשפט, ביחס לתקופות עבר, בשים לב לכך שצד להליך המפרסם החלטות אלה, מביא לפגיעה חמורה במתדיין, שמעולם לא הסכים או הביא בחשבון כי מידע משפטי אודותיו יפורסם ברבים. כך קבע, בית המשפט המחוזי בפסי' 37 לפסק דינו:

"...אותם מקרים מתעוררים במיוחד על רקע ההתקדמות הטכנולוגית ובמיוחד בכל הקשור לאתרי האינטרנט השונים. בעבר פסקי דין של בתי משפט השלום פורסמו במשורה כך גם פסקי דין אלו לא היו נגישים ואם צד לא טרח לפרסמם לא היו אלו מפורסמים. יתר על כן, גם

² בהסתמכו על מאמרו של המלומד פרופי מיכאל בירנהק, "השובל הדיגיטאלי", בעמ' 169

אם פסקי הדין היו מפורסמים, מדובר היה בפרסום בעתונות הכתובה או פרסום ידיעה בתקשורת ובכך תם היה הפרסום. אולם, כיום, כל פסק דין ואף כמעט כל החלטה [אם אינה בפתקית במערכת הגט משפט] ככל שבית המשפט אינו אוסר על פרסומה מפורסמת היא באופן מיידי באינטרנט והאמור כולל את כל הערכאות ובאופן שניתן על נקלה לאתר, ואף לפי שם מתדיין, את אשר פסק בית המשפט בעניינו של מתדיין זה או אחר. כך גם לא מדובר בפרסום חד פעמי אלא לכאורה בפרסום קבוע העומד לרשות מחפשו. דהיינו, אין מקום להשוואה בין החשיפה בזמנו לחשיפה דהיום, אשר עצם חשיפה שכזאת מחמירה את הפגיעה בפרטיות על כל המשתמע מכך. חומרה יתרה נודעת לכך, שלעיתים צד להליך אף אינו מודע כלל ועיקר לאפשרות חשיפת עניינו עם מתן החלטה או פסק דין בעניינו...”

107. זאת ועוד, ובדומה לעניין אי. די אי, שהוזכר לעיל, בית המשפט המחוזי בעניין פלוני, חזר על הקביעה כי כיום, בעידן הדיגיטאלי המודרני, מצבור של מידע מבחינה כמותית, מהווה כשלעצמו, פגיעה משמעותית בזכות לפרטיות, גם אם בחינת פרט מידע כזה או אחר לבדו, אינה מביאה לפגיעה בזכות לפרטיות. וכך קבע בית המשפט המחוזי בפסי' 41, לפסק דינו :

“... נראה כי מתאים הביטוי, שהוזכר לעיל, “כמות עושה איכות”, במובן זה שמצבור של פרטים, שכל אחד לבדו אין בו משום פגיעה חמורה בפרטיות, הרי שביחד עם אחרים הם יעלו כדי פגיעה חמורה בפרטיות...”

108. יודגש כי לצד הסכנה האפשרית הטמונה בעצם הקמת מאגרי מידע אשר נדונה על ידי בית המשפט בעניין אי. די. אי, נבחנו גם הפתרונות להתמודדות עם הפגיעה האפשרית בזכות לפרטיות, באמצעות מבחן צמידות המטרה, כך שהמידע שמפורסם באמצעות מאגרי המידע, יהיה תואם את המטרה שלשמה הושג, ומכאן, ישנה חשיבות מהותית ולא רק טכנית, לעצם הגדרת המטרות של המאגר. וכך קבע בית המשפט בעניין אי. די. אי, בפסי' 6 :

“...לאור ריבוי המידע, וריבוי מאגרי המידע, התפתח בעשורים האחרונים משטר משפטי של הגנת מידע בכלל ובמאגרי מידע בפרט, המסדיר את השימוש במידע הנאגר (על ההיסטוריה והאמנות בהקשר זה ראו: בירנהק, הזכות לפרטיות, החל בעמ' 204). חלק מההסדרה נוגעת לשימוש במידע הנאגר. הנחת היסוד היא כי למאגרי מידע ישנם יתרונות רבים (יעילות, בטחון, בריאות וכיו"ב), וכי בעידן הדיגיטלי, אותו “שובל מידע דיגיטלי” נאגר במאגרים דיגיטליים רבים ושונים. לאור זאת, הגנה על הפרטיות מחייבת כי יעשה שימוש במידע רק למטרה לשמה נמסר... לסיכום, מאגרי מידע דיגיטליים משנים מהותית את הנתונים הנאגרים במסגרתם. הכמות משנה את האיכות. משתנות ההבחנות המסורתיות בין מידע פרטי לשאינו כזה, וריבוי המאגרים, כל אחד למטרה שונה, מחייב שימוש במידע רק למטרה לשמה נמסר...”

109. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי העניק פרשנות ברורה למבחן צמידות המטרה, תוך שהוא מפרש את סעיף 7ב(ה) לחוק וקובע כי לא יהיה ניתן לאסוף מידע אודות פרטים או לעשות בו שימוש כלשהו, שלא למטרה שלשמה נמסר המידע מלכתחילה. בית המשפט המחוזי קבע בזו הלשון :

“...אולם, מהוראות סעיף 7ב(ה) לחוק, כפי שצוטטו לעיל, עולה, כי האיסור על השימוש הינו רחב וכוללני. הסעיף מסדיר מפורשות את האיזון הראוי, לדעת המחוקק, בין השאיפה ליתן בידי הזוכה כלים לגביית חובו של חייב, לבין השאיפה להגן על פרטיותו של החייב והוא מתייחס הן לשימוש והן לגילוי המידע לאחר, באופן שאינו יכול להכיל את פרשנות העותרת. בסעיף זה בא לידי ביטוי עקרון צמידות המטרה, שבצד עקרון ההסכמה, מהווה עקרון יסודי בדיני הגנת הפרטיות. לפי עקרון זה, מידע שנאסף למטרה אחת, איננו יכול לשמש למטרה אחרת. עקרון זה בא לידי ביטוי גם בסעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות אשר מגדיר פגיעה בפרטיות כ”שימוש בידעיה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה”, וכן בסעיף 8(ב) לחוק, האוסר על בעלי מאגרי מידע להשתמש במידע לא למטרה שלשמה הוקם המאגר (ראו בירנהק, הזכות לפרטיות, 52, 108-106).”

הזכות להישבח

110. כפי שהובהר בפתח הדברים, מעשיה של המשיבה בענייננו, כללו איסוף ואגירת חומרים משפטיים רבים על המבקש. זו פגיעה חמורה כפולה ומכופלת בעיקר בעידן הטכנולוגי בו פרטיו האישיים של אדם מצויים

שנים רבות ולאורך זמן ברשת האינטרנטית. כך למשל בתי"פ (מחוזי ירושלים) 52026-06-15 **מדינת ישראל** נ' **גיא כהן** (פורסם בנבו 28.5.2018) התייחס בית המשפט המחוזי לזכות להישכח ("The right to be forgotten"), זכות שהתעצבה עם השנים בעיקר בדין האירופי וכתוצאה ישירה מההתפתחות הטכנולוגית של ימינו. בית המשפט המחוזי נתן דגש על כך כי הזכות להישכח והאפשרות הממשית שזכות זו תיפגע, תתרחש בעיקר במרחב האינטרנטי. וכך נקבע בסעיף 77-75 לפסק דינו:

"על פי ניסיון החיים, מעיתון מודפס שכאמור נועד לשעתו, נותרים, בדרך כלל, בחלוף הזמן עותקים, לכל היותר במערכת העיתון, בארכיון או בספרייה וכן בידי קוראים המעוניינים בתוכן המסוים שמופיע בו ושמרו אותו אצלם. לעומת זאת, בשל הארכיטקטורה של מערכת האינטרנט וקיומם של מנועי חיפוש ואחזור מידע, ניתן כיום בלחיצת כפתור להגיע לשמו של אדם מסוים ולמידע שהתפרסם לגביו באתרי אינטרנט לסוגיהם גם שבועות, חודשים ושנים לאחר הפרסום. במקרה כזה, ללא מחיקה יזומה או מוזמנת מצד האתר או מנוע החיפוש, חיפוש כזה יכול להניב מידע הפוגע בשמו הטוב ובפרטיותו של אדם, בין אם הוא אמיתי בין אם לאו, לאורך זמן רב. זאת ועוד, ככל שהאתר או מנוע החיפוש אינם נענים מרצונם לפנייה להסיר מידע כזה, במסגרת מה שמכונה "הזכות להישכח", נדרש מי שנפגע לנקוט לשם כך בהליכים משפטיים מורכבים, מסובכים ויקרים שתוצאתם אינה תמיד מובטחת. ראו: ע"א (ת"א) 39345-11-14 בר נוי נ' סביר ואח' (פורסם בנבו) [22.6.15]."

76. מאפיינים ייחודיים אלה מהווים מכפיל כוח רב עוצמה הטומן בחובו פוטנציאל נזק רב ביותר למאויים אם לא ייעתר לדרישותיו של בעל הפלטפורמה – הסוחט, מעצימים את יכולת הסחיטה של האחרון ומצמצמים מאוד את יכולתו של הנסחט להימנע מן הנזק או להקטינו באמצעים אחרים. מכאן החומרה היתירה הנודעת לאופן השימוש שעשה הנאשם 1 ביכול השליטה שלו על פלטפורמת האתר כדי לפעיל לחץ מאיים על המתלוננים על מנת להשיג את מבוקשו וכן למידת הנזק שנגרמה בפועל ולזו שעשויה הייתה להיגרם".

77. "בנוסף, החזרתיות שבמעשים, הצבת אולטימטומים קצרי מועד וקשוחים לפניהם תוך ניצול מכון של מצוקתם, השימוש בכסות של מתן חבילת פרסום חיובית כתנאי להסרת הפרסומים הפוגעניים גם למי שאינו נזקק לה וההסתייעות בעוזרי הנאשם 1 או בניק שבשימושו לפרסומים יזומים כדי להעצים את האיום ואת הנזק שבפגיעה על מנת להגביר את הלחץ (למשל באישומים 1 ו-4), כל אלה מצביעים על התנהלות דורסנית ותחכום עברייני קר רוח וקר לב".

111. ונבהיר. אומנם הזכות להישכח עוד מצויה בראשית דרכה, במשפט הישראלי, עם זאת, הטעמים בהכרה בזכות זו בענייננו, המתבססים על זכותו של אדם לקבל הזדמנות שנייה תוך שיקוף התפיסה כי הטכנולוגיה צריכה לפעול בדומה לחברה ולטבע האנושי, על מנת להשכיח את עברו של אדם³ נכונים קל וחומר שעה "שעברו" של אדם נוצר על דרך של פרסום שקרי אודותיו ותוך ניצול ציני של הגנות מכוח חוק הגנת הפרטיות וחוק איסור לשון הרע.

112. זאת ועוד, הבסיס של הזכות להישכח – כפי שעוגנה באיחוד האירופי – הוא הגינות כלפי האדם נושא המידע וזכותו לשלוט במידע האישי עליו וכן על אחריות "בעל השליטה" (controller), ובעניינינו המשיבה, לנקוט אמצעים להסרת קישורים שיש בהם תוכן פוגעני, בייחוד שעה שנעשה שימוש במידע על ידי צד ג'⁴ (forensic news) וגורמים נוספים שהוזכרו לעיל). משכך, ועל אף העובדה שהזכות להישכח, טרם הבשילה

1. ³ ראו במאמרה של Hillary C. Webb: "THE NECESSITY OF LEGISLATIVE GUIDANCE IN IMPLEMENTING A U.S. RIGHT TO BE FORGOTTEN" בעמ' 1306, על עקרונות הזכות להישכח בהיעדר חקיקה בנושא.

⁴ ראו בין היתר תקנה 17 (2) לתקנות ל-GDPR on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)

לכדי זכות כשאר הזכויות בישראל, הרי שבעניינינו מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן משקל לעקרונות אלה בבואו לדון בפגיעה האנושה בזכות לפרטיות של המבקש.

ד. ומן הדין אל הנדון

פרסום המידע המשפטי אודות הליכים בהם מעורב המבקש מהווה הפרה של חוק הגנת הפרטיות

113. המידע המתפרסם באתר המשיבה, הנוגע למבקש, כולל מידע רב, בין היתר: כתבי בית דין מהליכים המתנהלים כנגד המשיבה וכן כתבי בית דין שנמסרו ללא הסכמתו מהליכים אחרים שבהם היה מעורב. ודוק: השימוש במידע זה על ידי המשיבה, נכנס בגדר "שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים שלא למטרה שלשמה נמסר", כקבוע בסעיפים 2(9) ו-2(10) לחוק.

114. נזכיר, כתבי הטענות מהליכים משפטיים לא מתפרסמים במאגרי מידע משפטיים רגילים כדוגמת: "נבו" או "תקדין" (ללא הסכמת בעלי הדין או עורכי דינם) אלא מצויים במאגרים לא פומביים של מערכת בתי המשפט. מכאן, שכתבי טענות המתפרסמים באתר המשיבה, ללא הסכמתו של המבקש, פוגעים בפרטיותו, ומבלי שיש לו היכולת המהותית לשלוט על דליפת המידע אודותיו (כפי שתואר בעניין חברת forensic news ובפניית העיתונאי רוג'ט). על כן, גם אם נניח שהמשיבה אינה מזינה גורמים שונים במידע על אודות המבקש (והמבקש כופר בכך), הרי שעצם הקמת המאגר ואי פיקוח רגולטרי עליו, מביאים לפגיעה אנושה בזכותו לפרטיות.

115. זאת ועוד, ובשים לב לפסק הדין בעניין אבי יצחק וכן לפסק הדין בעניין פלוני, הרי שלפרסומי כתבי הטענות מההליכים משפטיים שמנהל המבקש כנגד "העין השביעית", בנסיבות העניין, לא תינתן ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע, המשמשת הגנה גם מכוח חוק הגנת הפרטיות, שכן, המשיבה היא צד להליך המתנהל בין הצדדים ובד בבד נתנה במה להליכים רבים אחרים בהם מעורב המבקש כאשר פרסמה לא פחות מ-25 פרסומים שליליים ופוגעניים בתוך כשלושה חודשים וחצי בלבד (!), כל זאת על מנת להטיל עליו מורא ולגרום לו להצטער על כך "שהעז" להגיש תביעת דיבה כנגדה. מכאן, שאין המדובר בסיקור נכון והוגן כקבוע בהוראת חוק זו.

116. בשים לב לפסיקה בעניין אי. די. איי וכן בעניין עיריית חדרה, ניתן להסיק את המסקנות הבאות:

116.1. עצם הקמת המאגר על ידי המשיבה הכולל אגירה של כתבי בית הדין והחלטות שיפוטיות, תוך קטלוגם תחת שמו של המבקש, ללא הסכמתו ותוך יצירת "דמות" עמומה, מהווה פגיעה מהותית בזכותו לפרטיות שכן עסקינן באדם פרטי המנהל הליכים משפטיים ככל אדם פרטי אחר.

116.2. גם אם ייקבע כי כל פריט מידע כשלעצמו חוסה תחת הגנות מכוח חוק הגנת הפרטיות, הרי שבפעולת האינדוקס ויצירת "מצבור" מידע משפטי רב על המבקש, תוך החזקתו במאגר מידע הנגיש לכל משתמש תוך חריגה ממטרות ההיתר שניתן לגורמים שאספו את המידע, מדובר בפגיעה חמורה בפרטיותו. שכן, השובל הדיגיטאלי שנותר לאחר העלאת החומרים למאגר המידע, עלול לדלוף (ודלף בפועל) לגורמים רבים אשר עתידים להשתמש במידע זה ולפגוע בפרטיותו.

העין השביעית לא רשמה את מאגר המידע המצוי בבעלותה תוך הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות

117. מעיון במרשם מאגרי המידע נגלה, כי המידע שנאגר על אודות המבקש באתר "העין השביעית", המכונה: "הגנזך", לא נרשם כדין וזאת בניגוד למצוות סעיף 8(א)(1) לחוק. בהקשר זה יצוין כי ככל שמאגר המידע

היה נרשם כדין, הרי שהדבר היה מחייב את המשיבה להצהיר על המטרות שלשמן הוקם המאגר מלכתחילה, ובהתאם, ניתן היה לבחון האם תוכן המידע המצוי בו תואם את המטרות, בכפוף למבחן צמידות המטרה, כפי שנפסק בין היתר בעניין אי.די.אי. ו-עיריית חדרה, וכן האם אין למשיבה ניגוד עניינים.

118. בהקשר זה יצוין כי במסגרת בקשות רישום המוגשות לרשם, מבקש הרישום מחויב להצהיר על המטרות שלשמן הוקם מאגר המידע. ראו לעניין זה, פרק ב' לבקשה לרישום מאגר, המחייבת להצהיר על כך.

***** העתק מבקשת רישום מאגר מאתר הרשות להגנת הפרטיות, מצורף להמרצה זו ומסומן "21".**

119. כך, למשל, מעיון באתר "העין השביעית" נגלה כי מטרת "הגנזך", המצוי באתר המשיבה בכתובת האינטרנט: <https://www.the7eye.org.il/59863>, כוללת התייחסות לעקרונות אשר עמדו לנגד עיניהם של מקימי מאגר המידע "הגנזך", ובין היתר נכתב באתר כך:

"בשנת 1998 נכנס לתוקפו בישראל חוק חופש המידע, המאפשר לכל אזרח לדרוש מרשות ציבורית גלגות בפניו את המידע שהיא אוצרת בקרביה. החוק עיגן את הגישה שהפגינה הפסיקה בשנים שקדמו לו והיה לאבן הפינה בדרך להגברה משמעותית של שקיפות. מידע, קבע המחוקק, צריך להיות חופשי. תפיסת היסוד של העיתונות, החותרת לחשוף את המוסתר ולהניח לאור השמש לחטא הכל, התקבלה כמוסכמה בכל הנוגע לידע הנצבר בקרב הרשויות השלטוניות. האזרח הוא הריבון על האינפורמציה הנאספת בשמו, ולא השלטון. ואולם, הדרך למימושה של מהפכת השקיפות עודנה ארוכה. מוסדות ציבוריים מערימים קשיים על מי שמעוניין להוציא לפועל את זכותו על-פי חוק לקבלת מידע, ופעמים רבות המעוניין ביישומו של החוק נאלץ עדיין לעבור בדרך החתחתים של היכלי המשפט..."

120. בהמשך, אף נכתב כך:

במדור זה "הגנזך", המשותף ל"העין השביעית" ו"הצלחה", התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת ("ע"ר") נחשוף בפני הציבור מסמכים מסוגים שונים – פרוטוקולים, ניירות עמדה, תכתובות ועוד – במטרה להנגישם בלא תיווך למעוניינים בכך ולסייע לחוקרים, עיתונאים, כותבים, קוראים וסקרני תקשורת להרחיב ולהעמיק את השקיפות סביב ניהולם והתנהלותם של גופי תקשורת ושל הרשויות המפקחות עליהם. המדור יתעדכן מעת לעת, ולעתים ילווה בסקירות וניתוחים של החומרים הראשוניים שיוצגו כאן. אנו מזמינים את ציבור הגולשים להשתתף בעיבוד המסמכים וניתוחם ולפרסם את הממצאים.

***** העתק דף ההסבר על אודות "הגנזך", כפי המופיע באתר, מצורף להמרצה זו ומסומן כנספח "22".**

121. מן המקובץ, מתקבלות המסקנות הבאות:

121.1. ככל שהמשיבה הייתה מקיימת את הוראות החוק ומבצעת רישום כדין של מאגר המידע, הרי שהמידע שהיה מותר לה לאחסן במאגר המידע, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (וככל שבקשת הרישום הייתה מאושרת), קשור לרשויות ציבוריות הכפופות לחוק חופש המידע; מוסדות ציבוריים וכד'. מכאן, שתכנים ומידע הקשורים באדם פרטי (כגון המבקש), לא היו אמורים להיכלל בו.

121.2. המידע המשפטי על אודות המבקש המצוי במאגר המידע, יכול לדלוף בנקל (ואף דלף בפועל) ולהגיע לכל גורם המעוניין בכך, לאור העובדה שכיום "הגנזך" (שלא נרשם כדין), לא כפוף להוראות אבטחת המידע, בהתאם לכללי האסדרה של מאגרי המידע שהותוו בפסק הדין בעניין 5870/14 חשבים נ' הנהלת בתי המשפט. למעשה, באמצעות השימוש לרעה בהיתר העיון הכללי ואגירת החומרים אודות המבקש, המשיבה "עוקפת" את הוראות בית המשפט ביחס למאגר המידע של מערכת בתי המשפט ומאפשרת את דליפת המידע בריש גלי לכל משתמש המעוניין בכך, דבר אשר עלול להחמיר באופן מהותי את הפגיעה בזכותו לפרטיות של המבקש.

121.3. המבקש מודע לצורך לאזן בין הזכות לפרטיות לבין ערכים אחרים המשמשים בזירה, עם זאת, ברור שבנסיבות העניין הזכות לפרטיות גוברת שעה שמול המבקש עומד גוף בעל כוח מיוחד הנובע מכך שיש ביכולתו לכתוב כל אשר עולה על רוחו ולהדהד את הדברים, בדרך של שיתוף חומרים עם אתרים דומים בעולם ואם מהסיבה הפשוטה שמדובר באתר אינטרנטי הזוכה לבולטות מרשימה בחיפושי גוגל אודות הכתבות הנוגעות במבקש.

121.4. "העין השביעית" אוגרת מידע משפטי רב (ללא קשר למטרות שהציבה לעצמה במסגרת הקמת מאגר המידע מלכתחילה) אודות יריב בהליך משפטי, תוך שימוש לרעה בהיתר שניתן לה על ידי מערכת בתי המשפט ותוך ניגוד עניינים חמור. בכך היא פוגעת אנושות בזכותו של המבקש לפרטיותו.

ה. סיכום

122. על יסוד כל האמור בהמרצה זו, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הסעדים המבוקשים בפתחה.

123. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבה בהוצאות ובשכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

124. המרצה זו נתמכת בתצהירו של המבקש.

גבריאל שמגר, עו"ד
מ.ה. 84988
גבריאל שמגר

גבריאל שמגר, עו"ד

אילן בומבך, עו"ד

אילן בומבך, עו"ד

אילן בומבך ושות', משרד עורכי דין
ב"כ המבקש

תצהיר

אני הח"מ, וולטר צבי סוריאנו, נושא ת"ז 15505761 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב, כדלקמן:

אני עושה תצהירי זה בתמיכה להמרצת פתיחה שהגשתי כנגד המשיבה "העין השביעית" (להלן: "העין השביעית" או "המשיבה") בהליך המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

כל העובדות המפורטות בתצהיר זה ידועות לי מידיעה אישית, אלא אם כן נאמר אחרת, וכל טענה משפטית אשר נטענת בתצהיר זה הינה על-פי יעוץ משפטי שקיבלתי מיועצי המשפטיים.

1. ביני ובין המשיבה, מתקיים הליך משפטי בבית משפט השלום בתל אביב (ת.א 32058-05-19) שעניינו תביעה אזרחית שהגשתי כנגד המשיבה, בין היתר, בשל מספר כתבות שהיא פרסמה באתר שלה אשר סיקרו אותי באופן מעוות ושקרי בעניינים שונים שנקשרו בי (להלן: "התביעה הראשונה").

2. המשיבה, שהיא אחת מן הנתבעות בתביעה הראשונה, החליטה מיד ובסמוך להגשת התביעה הראשונה, לסקר אותי (כאדם פרטי) באופן נמרץ, אובססיבי, שיטתי ומתוכנן, כאשר פרסמה **לא פחות מאשר 25 פרסומים שליליים בתוך שלושה וחצי חודשים בלבד (!)**, כל זאת על מנת להטיל עליי מורא ולגרור לי להצטער על כך "שהעזתי" להגיש תביעת דיבה כנגדה.

3. ההליך הזה, נועד להפסיק את פגיעה הקשה בזכותי לפרטיותו על ידי המשיבה ולשים סוף למעשיה הבלתי מרוסנים שעל פי יעוץ משפטי שקיבלתי הם בעלי גוון הפלילי, תוך שהמשיבה ניצלה וממשיכה לנצל גם היום, באופן מחפיר ובלתי הוגן את ההגנה הנתונה לה לכאורה בסעיף 7(13) לחוק איסור לשון הרע במצורף לסעיף 5(13) לאותו חוק, על מנת לפגוע אנושות בזכותי לפרטיות.

4. כפי שאפרט להלן, הסיקור האובססיבי, הדורסני וחסר המעצורים של המשיבה שבא לידי ביטוי בין היתר, בפרסומים שקריים אודותיי, תוך שימוש בטקטיקה פסולה שעל פי יעוץ משפטי שקיבלתי היא בעלת ממד פלילי הכוללת בריונות רשת (cyber bullying) על כל המשתמע על כך, נעשה על ידי המשיבה בד בבד ובמקביל עם פעולות איסוף, עיבוד ואינדוקס חומרים משפטיים יקרי ערך מתוך הליכים משפטיים שאני מנהל מולה וכן מתוך הליכים אחרים שניהלתי בעבר כנגד גורמים אחרים, וזאת מבלי שהמשיבה פנתה אליי לקבלת התייחסותי ומבלי שקיבלה את הסכמתי לכך.

5. חמור מזה וכפי שאראה בהמשך, התנהלותה של המשיבה שנועדה להרתיע אותי מלממש את זכותי לשם טוב במסגרת התביעה הראשונה, באה לידי ביטוי גם על רקע פעולותיהם האגרסיביות של גורמים מטעמה (שהם הנתבעים הנוספים בתביעה הראשונה) אשר על פי יעוץ משפטי שקיבלתי ניצלו לרעה את היתר העיון הכללי בתיקי בית המשפט שניתן להם כאשר החלו לאגור חומרים אודותיי (תוך שהם מצויים בניגוד עניינים חמור), על מנת ש"העין השביעית" תוכל להמשיך ולסקר אותי באופן מגמתי ושקרי וכן, כדי שתוכל להפעיל עליי מכבש לחצים באמצעות העברת החומרים שאגרה לצדדים שלישיים בארץ ובעולם על מנת שאלה יסייעו לה במלאכתה הזדונית.

6. כך למשל עולה, כי האתר forensic news אשר הוקם **ביום 22.4.2019**, ממש יום אחד בלבד לפני תחילת הפרסומים השקריים על ידי המשיבה (**ביום 23.4.2019**) ושלושה ימים אחרי הגשת כתב ההגנה על ידי רביב דרוק **ביום 19.4.2019** (שעל שיתוף הפעולה ההדוק בינו לבין המשיבה עוד נדון בהמשך).

7. אתה זה, על פניו, מקיים שיתוף פעולה עם המשיבה, כאשר הוא עושה שימוש בחומרים שנאגרו על ידי במאגר המידע "הגנזך" (כאשר מייסדיו מתגוררים במדינת קליפורניה שבארה"ב, בה קיימים חוקי

- slapp, במסגרתם מייסדי האתר מנצלים לרעה את חופש הפעולה הרחב שניתן להם כדי למנוע ממני מלנקוט נגדם בהליכים משפטיים.
8. אבהיר כבר עתה, כי שאיפתה האובססיבית של המשיבה להפעיל עליי מכבש לחצים על דרך פגיעה האנושה בפרטיותי, באה לידי ביטוי בכמות הפרסומים אודותיי **מיד ובסמוך לאחר** שהגשתי את התביעה הראשונה. למעשה, בשנים שקדמו ליום שהגשתי את התביעה (ביום 15.5.2019), **פרסמה המשיבה 3 כתבות** בלבד עליי ואילו בתקופה שלאחר מכן (כ-3.5 חודשים בלבד!), המשיבה פרסמה **25 כתבות** (וזאת עד ליום 2.9.2019).
9. המידע הרב שנאסף עליי, בין היתר: **כתבי טענות**, **בקשות ביניים** והחלטות שיפוטיות מהתביעה הראשונה ומהליכים נוספים, הוצבו על ידי המשיבה במדור ייעודי המכונה "גנזך", המצוי באתר שלה בכתובת: <https://www.the7eye.org.il/337646>. המדור הוא מדור **שיתופי ופומבי העוסק בי**, הקורא בגלוי וללא שום הגבלה רגולטורית עליו, לצרף חומרים נוספים על אודותיי על מנת שאלה ישמשו ויסייעו למשיבה להמשיך את הסיקור הפוגעני שהחל **מיד ובסמוך** להגשת התביעה הראשונה (להלן: "הגנזך").
10. **דליפת המידע** שנאסף עליי באמצעות מאגר המידע של המשיבה המשיכה לגרום לי **נזקים אדירים** גם ברמה הבינלאומית כפי שבא לידי ביטוי במכתב שהועבר אליי על ידי העיתון הבריטי הדיילי טלגרף **ביום 31.7.2019**. במכתב זה הציג הדיילי פלאנט כי "מקור מוסמך" בישראל העביר מידע עליי הקשור במעורבותי בחקירות של קציני משטרה בישראל לכאורה, בהתאם לאמירותיו של מפכ"ל משטרת ישראל, בראיון שנערך עמו בטלוויזיה. **באותה נשימה**, הזכיר הדיילי פלאנט את ההליך שאני מנהל מול רביב דרוקר (תביעת דיבה על אותן פעולות מוכחשות שהאחרון ייחס לי במסגרת ראיון שקיים עם יעל דן ושסוקרו בצורה שקרית וחסרת פרופורציות **על ידי המשיבה תוך שימוש בכתבי בית דין מהליך זה**).
11. מעיון במכתב זה, גיליתי כי הדיילי טלגרף הפנה אותי במכתבו **לכתבה שפורסמה באתר forensic news**, שהוזכר לעיל, המקיים, על פניו שיתוף פעולה עם המשיבה במאמציה לרמוס את זכותי לפרטיות על דרך פרסום כתבות שקריות עליי, המתבססות על כתבי בית דין מהליכים משפטיים. מקרה זה (ואחרים), מעידים על **דליפת מידע רגיש על אודותיי לכל גורם אשר חפץ בכך**. כידוע, עיתון הדיילי טלגרף הוא אחד מהעיתונים החשובים והנפוצים ביותר בבריטניה.
12. אם בכך לא די, גם **העיתון סאנדי טיימס**, אשר נחשב לאחר מהעיתונים החשובים, המוכרים והמערכים ביותר בבריטניה פרסם כתבה אודותיי **ביום 6.10.2019**. במסגרת הכתבה צוין כי **אני "הואשמת" על ידי העיתונות הישראלית במעקב אחר חוקרי משטרת ישראל (שכזכור, טענות אלה מוכחשות וחסרות בסיס)**. למעשה וכפי שנכתב בעניין הדיילי טלגרף, המקור לידיעה זו הוא **בכתב הגנתו של דרוקר**, שטען טענות אלה כטענות "אווירה" והשיג כתוצאה מכך תהילה תקשורתית ענפה, וכן באמצעות **המשיבה שסיקרה את כתב ההגנה באופן מוטעה ומכוון תוך שעשתה שימוש במידע שנאגר אצלה**.
13. אבהיר כי המידע הנ"ל המצוי במאגר המידע של המשיבה אשר נעשה בו שימוש בסנדי טיימס התבסס ככל הנראה על סיפוריו של לא אחר מאשר סקוט סטדמן **המייסד של forensic news**.
14. מכאן, שהנזקים המשמעותיים לפרטיותי, הנובעים מאגירת המידע עליי באמצעות מאגר המידע "הגנזך" שבאתר המשיבה הכולל כתבי בית דין (שאינם פומביים, אלא נהפכו לכאלה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן למשיבה), **מגיעים להיקפים וממדים אסטרטגיים וחסרי תקדים**.

חמור מכך, בעידן הדיגיטלי של היום במסגרתו נעשה שימוש במידע זה, חדשות לבקרים ע"י כל גורם החפץ בכך, הרי שהפגיעה בפרטיותי היא חמורה מאוד.

15. למעשה, פעולותיה של המשיבה כללו בין היתר את הדברים הבאים:

15.1. אינדוקס ויצירת "מצבור" מידע משפטי רב על אודותי;

15.2. העברת מידע והזנת צדדים שלישיים בארץ ובעולם במידע זה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון שניתן לעיתונאים מטעמה ולכל הפחות שימוש עצמי במידע שנאגר עליי על ידי המשיבה, באמצעות כתבים שונים בארץ ובעולם;

15.3. החזקת מאגר מידע (שאינו רשום) הנגיש לכל משתמש;

16. על כן, במסגרת המרצת פתיחה זו, הזכות שלי לפרטיות שהיא זכות יסוד בדין הישראלי (כך על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי), מוטלת על כף המאזניים, ומשכך, מתבקש בית המשפט הנכבד, לדון בדחיפות בטענותיי כבדות המשקל ולהורות על הסרת התכנים שנאגרו באתר המשיבה, על מנת למנוע מהמשיבה להמשיך ולפגוע בזכותי לפרטיות.

א. הרקע העובדתי הרלוונטי

17. אני איש עסקים פרטי בעל אזרחות ישראלית ובריטית ומקום מושבי בבריטניה. המשיבה, "העין השביעית", היא עמותה רשומה (ע"ר 580605244) אשר מפעילה מאז שנת 2008, אתר אינטרנט בכתובת: www.the7eye.org.il (להלן: "האתר"). שוקי טאוסגי, משמש כעורך ראשי של האתר ואורן פרסיקו הינו אחד הכותבים באתר.

18. ביני לבין המשיבה, מתנהל הליך משפטי בבית משפט השלום בתל אביב (ת.א 32058-19-05) שעניינו תביעה אזרחית אשר הגשתי נגדה, בין היתר בגין מספר כתבות שהיא פרסמה באתר ושכללו סיקור מעוות ושקרי בעניינים שונים.

19. התביעה הנ"ל כנגד המשיבה עסקה, בין היתר, בפרסומים כוזבים בעניינים שונים הקושרים שקישרו ביני לבין פעולות מעקב אחר חוקרי משטרת ישראל אשר חקרו את ראש הממשלה בנימין נתניהו, וכן במעורבותי (המוכחשת) בפעולות פצחניות שונות. למעשה, המידע שפרסמה המשיבה התבסס על כתב הגנה שהועבר לה על ידי העיתונאי רביב דרוקר, אשר קישר בין שמי לפעולות שלעיל.

20. המשיבה בהליך הנוכחי, לא פנתה אליי מעולם על מנת לקבל את התייחסותי ולברר האם הדברים שיוחסו לי בכתב ההגנה של דרוקר נכונים. המשיבה בחרה לפרסם פרטים על אודות ההליך רק בהתבסס על גרסתו של דרוקר. עוד אוסיף, כי המשיבה בחרה להשתמש במידע השקרי שקיבלה על מנת להכפיש אותי בפרסומים כוזבים.

***** העתק כתב התביעה, כתב ההגנה (ללא נספחים) וכתב התשובה מצורף לתצהירי זה כנספח "1".**

21. מלבד פרסום הכתבות הפוגעניות כלפיי, ולצד כתבי הטענות שהמשיבה פרסמה מתוך ההליך המשפטי המתקיים ביני לבניה, היא גם החלה מיד ובסמוך להגשת התביעה הראשונה, לסקר אותי באופן אובססיבי, וזאת לאחר שהחלה לאגור מידע אישי אודותיי, מתוך הליכים משפטיים אחרים שניהלתי בעבר כנגד גורמים אחרים, וזאת ללא הסכמתי ומבלי שהיא יידעה אותי על כך, לרבות כתבי טענות, בקשות ביניים והחלטות שיפוטיות מהליכים אלה.

22. אבהיר כי לצד הפגיעה בפרטיותי, המשיבה החלה לאגור מידע משפטי רב גם על גורמים נוספים (בעיקר רשויות ציבוריות וגופים נוספים), ללא הסכמתם, תוך שהיא מאנדקסת מידע זה תחת כל גוף וגוף.

23. אדגיש כי כבר בכתב התשובה בתביעה הראשונה (סעיף 60 לכתב התשובה שצורף כנספח "1"), ציין המבקש כך: "סוריאנו בודק את חוקיות עמוד "הגנזך" הנ"ל, מן ההיבט של חוק הגנת הפרטיות, ובפרט של ניהול ואחזקת מאגר מידע רגיש אודותיו." בנוסף, ציינתי כך: "... הרוב המכריע של הגנזך מוקדש לגופים ציבוריים, למשרדי ממשלה, לעמותות ולחברות מסחריות (אשר כולם שחקנים בתקשורת), ולא אינדיבידואלים. עצם העובדה כי חודשיים ימים לאחר הגשת כתב התביעה המקורי, "זכה" סוריאנו כי ייפתח בעניינו דף מיוחד ב"גנזך" העין השביעית, מעידה אף היא על התנהלות מבישה ומביכה (וייתכן שבלתי חוקית כשלעצמה) של נתבעים 2-4."

24. החומרים שנאגרו אודותיי המופיעים ב"גנזך", החלו להתפרסם במהלך חודש יולי 2019, כחודשיים לאחר שהגשתי את התביעה נגד המשיבה (15.5.2019). אבהיר כי ביתר החומרים שנאספו במאגר המידע של "העין השביעית", לא מופיעים כתבי בית דין בהיקף דומה אודות גורמים פרטיים (כמוני) וכן, לא מופיעים כתבי בית דין על גורמים נוספים המסוקרים על ידי המשיבה בדרך כלל (גל"צ, רשות השידור, הטלוויזיה החינוכית, רשות ההגבלים העסקיים ורשויות נוספות), בהיקף דומה. ***** העתק הדף הראשי "בגנזך" הכולל קישורים מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "2".**

25. עיינתי במסמכי "הגנזך", משם עולה כי המשיבה אגרה כמות חומרים אדירה אודותיי, מבלי שמאגר המידע נרשם כפי שאמור להיות לפי חוק (כך לפי ייעוץ משפטי שקיבלתי). בנוסף, בעלי האתר יצרו רשימה מפורטת של הגופים עליהם נאספו החומרים ותחת כל אחד מהם, מופיעים כיום קישורים המאפשרים גישה מלאה לכתבות, פרטוקולים, חוות דעת, וכן, במקרה שלי, כתבי בית דין מהליכים משפטיים שבהם הייתי מעורב.

*****העתק רשימת הגופים עליהם נאסף המידע מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "3".**

26. לצד אגירת החומרים, המשיבה החלה במסע סיקור אינטנסיבי עליי כאדם פרטי, על מנת לעודד את הביקורת השלילית הנוגעת אליי תוך פגיעה מהותית בזכותי לפרטיות. כך למשל, סיקרה המשיבה ביום 31.7.2019 מקרה בו תבעתי את חברת "חדרי חרדים", בגין כתבה שפורסמה עליי. הכתבה נשאה את הכותרת: "בחדרי חרדים נגד וולטר סוריאנו: תבע אותנו דיבה אך מעכב את ההליכים." "בחדרי חרדים" לביהמ"ש: "חוסר איכפתיות" שמפגין סוריאנו מוכיח שמדובר בתביעה מופרכת, שכל כולה ביריונות דיונית של בעל דין חסר תום לב."

27. הכתבה ביקשה להביא לקהל הקוראים את דבר הגשת הבקשה מטעם הנתבעת בהליך המסוקר, שעניינה היה קביעת מועדים להגשת ראיות. הבקשה הוגשה ביום פרסום הכתבה, תוך שהמשיבה מבצעת סינכרוניזציה מלאה בין הנתבעת בהליך לבניה. בנוסף, המשיבה סיקרה באופן חסר פרופרציונאלי את הבקשה וזאת מבלי שפנתה אליי ומבלי שקיבלה את עמדותי.

***** העתק מכתב שנשלח באמצעות עורכי דיני ביום 7.8.2019, מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "4".**

28. כתבה זו, בצירוף כתבות פוגעניות וכוזבות אחרות התפרסמו באתר המשיבה במקביל ליצירת מאגר מידע מלא אודותיי, היוצר פרופיל שלי כדמות עמומה ומסתורית. בנוסף, אבהיר כי הפרסומים אודותיי המצויים באתר המשיבה, מתאפשרים גם באמצעות גישה אליהם בין היתר, דרך מנועי חיפוש שונים כגון 'גוגל'. כך למשל, בהקלדה בסיסית של שמי בגוגל, ימצא הגולש עשרות כתבות של המשיבה העוסקות בי, בין היתר, לאחר שהמשיבה נקטה בבריונות רשת.

29. מיד עם פרסומם של כתבי בית הדין הקשורים בהליכים משפטיים בהם הייתי מעורב, וכן לאחר העלאת הפרסומים המכפישים אודותיי (וביתר שאת בחודשיים שלאחר הגשת התביעה) גם גורמים נוספים לרבות האתר forensic news (שהינו אתר העוסק בסוגיות פוליטיות) החלו לעשות שימוש אינטנסיבי בחומרים אודותיי (להלן: "forensic news"). כפי שאראה בהמשך, בין אתר זה לבין

המשיבה, מתקיים ברמת הסתברות גבוהה קשר גומלין ושיתוף פעולה במסגרת הסיקור האינטנסיבי אודותיי (המתבסס כאמור על המידע המשפטי שנאגר אודותיי על ידי המשיבה). ובמה דברים אמורים?

29.1. **ביום 19.4.2019** הגיש דרוקר את כתב הגנתו שכלל פרטים מכפישים עליי (שאינם קשורים להגנתו).

29.2. **ביום 23.4.2019** החלה המשיבה לסקר אותי באופן אובססיבי בהתבסס על הפרטים השקריים שנכתבו בכתב ההגנה של דרוקר.

30. אפשר לראות כי בסמיכות הזמנים הקצרה מאוד שבין הגשת כתב ההגנה על ידי דרוקר לבין תחילת הפרסומים השקריים על ידי המשיבה, הוקם ביום 22.4.2019 האתר forensic news והחל לעשות שימוש אינטנסיבי במסמכים הקשורים בי, על מנת להכפיש אותי ולסייע למשיבה במלאכתה. אוסיף כי בשל הפרסומים הענפים על ההליכים המשפטיים על ידי FORENSIC NEWS, שהתבססו על פרסומיה של "העין השביעית", באמצעות מאגר מידע "הגנזך", קהל רחב מאוד (הכולל עיתונאים שונים מהעולם), השתמש במידע זה ובשובל הדיגיטאלי הכולל פרטי מידע אישיים שלי.

31. אדגיש כי הכותב המרכזי באתר המשיבה, אורן פרסיקו, אשר סיקר וממשיך לסקר אותי נמרצות באמצעות איסוף מידע על אודותיי ואגירתו במאגר המידע באתר (להלן: "פרסיקו"), קיבל היתר כללי לעיון בתיקי בית המשפט ביום 12.6.2019.

*** העתק היתר העיון שניתן לפרסיקו מיום 12.6.2019, מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "5".

32. בסעיף 1(ג) להיתר נכתב: "אין לעשות שימוש במידע שהועמד לעיון ולא למסרו לאחר שלא למטרה שלשמה ניתן לך היתר העיון הכללי." בנוסף, בסעיף 1(א) להיתר, הוגדרה על ידי הנהלת בתי המשפט, מטרת ההיתר שקיבל פרסיקו, בזו הלשון: "מטרת ההיתר היא לצורך עבודה עיתונאית, במסגרת עבודתך ב"עין השביעית" בלבד."

33. אם כן, ההיתר העיתונאי לעיון כללי בתיקי בית המשפט, נועד לאפשר למשיבה לסקר אירועים חדשותיים, אך בשום פנים ואופן לא אפשר לה לאגור מידע רב עליי וכן לא אפשר לה לאגור מידע אודות יריבים המנהלים הליכים משפטיים כנגדה כמוני, שכן על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, מעשים אלה מהווים שימוש לרעה בהיתר שניתן לה, דבר הפוגע אנושות בזכותי לפרטיות.

34. עיינתי גם בפרסומים אודותיי באתר, מהם עולה כי בשנים שקדמו ליום שהגשתי את התביעה נגד המשיבה (ביום 15.5.19), פרסמה המשיבה 3 כתבות בלבד עליי ואילו בתקופה שלאחר מכן, כ-3.5 חודשים בלבד[!], פרסמה 25 כתבות (וזאת עד ליום 2.9.2019).

*** העתק מסמך המרכז את הפרסומים (שהוגש על ידי המשיבה במסגרת כתב הגנתה מצורף כנספח "6" לתצהירי.

35. בנוסף, גם עיינתי בנוהל מנהל בתי המשפט מספר 1-2018, העוסק בנושא מתן היתרים לעיון בתיקי בתי המשפט (להלן: "הנוהל"), שם נקבעו מספר עקרונות מנחים למתן היתר לעיתונאים המעוניינים לעשות בו שימוש. בסעיף 8(ג) לנוהל נכתב כך: "במסגרת הבחינה ייבדק, בין היתר, האם המבקש עשוי להיות מצוי בניגוד עניינים ככל שיינתן לו היתר או שישנה מניעה משפטית למתן היתר למבקש."

*** העתק הנוהל, מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "7".

36. **ביום 28.10.2019** פניתי לרשות להגנת הפרטיות (להלן: "הרשות") בבקשה להסרת התכנים הפוגעניים המצויים באתר, מתוקף היותה הרגולטור הפועל לשמירת זכות היסוד לפרטיות ולהגנת המידע האישי

בישראל, וכן לאור תפקידה בביצור ההגנה על המידע האישי המצוי במאגרי מידע דיגיטליים של גופים ציבוריים ופרטיים. על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, התרעתי בפני הרשות כי מאגר המידע המצוי באתר אינו רשום כדין ובהמשך לכך טענתי כי המשיבה אוגרת מידע עליו באמצעות מאגר מידע שלא תואם את המטרות שהיא עצמה הצהירה עליהם, וזאת ללא הגבלה כלשהי.

*** העתק פנייתי מיום 28.10.2019 לרשות מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "8".

37. תגובת הרשות לפנייתי, ניתנה ביום 10.11.2019. הרשות כתבה כי: "בית המשפט הוא הגורם המוסמך לבחון ולהורות על הסרת התכנים המבוקשים על ידכם".

*** העתק תגובת הרשות מיום 10.11.2019 שניתנה במייל מצורף לתצהירי ומסומן כנספח "9".

38. לאור תגובת הרשות, פניתי למשיבה ביום 18.11.2019 במכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים, על מנת שזו תסיר את התכנים הפוגעניים מהאתר ובמטרה להפסיק את הפגיעה האנושה בזכותי לפרטיות, וכן כדי למנוע פגיעה בזכות זו בעתיד.

39. במכתבי מיום 18.11.2019, ועל פי ייעוץ משפטי שקיבלתי דרשתי מהמשיבה להסיר את התכנים המצויים באתר בין היתר מהסיבות הבאות:

39.1. מצבור הפרסומים באתר הקשורים בי, מתבססים על כתבי בית הדין מהליכים משפטיים בין הצדדים, אשר נאגרו על ידי המשיבה ואונדקסו על ידה ובכך, מהווים פגיעה חמורה בזכותי לפרטיות.

39.2. הפרסום האינטנסיבי אודותיי התאפיין, בין היתר, באמצעות שימוש בטקטיקת בריונות רשת - cyber bullying, החל מרגע הגשת התביעה.

39.3. אגירת מידע משפטי יקר ערך, ללא הסכמתי באמצעות מאגר מידע שלא נרשם כדין וללא קשר למטרות שהמשיבה הציבה במסגרת הקמת מאגר המידע מלכתחילה, מהווה חריגה מעיקרון צמידות המטרה שהוכר בפסיקה ענפה, וקבע שהפרתו תיחשב לפגיעה בזכות לפרטיות.

39.4. שימוש בהיתר עיתונאי שלא למטרה שלשמה הוענק וכן שימוש בהיתר תוך ניגוד עניינים ממשי וחמור אודות יריב מהליך משפטי.

39.5. המשיבה מעודדת העברת מידע שיתופי בין משתמשים, ללא פיקוח רגולטורי, דבר אשר עלול להחמיר באופן מהותי את הפגיעה הקשה בזכות המבקש לפרטיות.

*** העתק מכתבי מיום 18.11.2019 מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "10".

40. תגובת המשיבה למכתב ניתנה ביום 19.11.2019 באמצעות בא כוחה אשר בחר לנקוט בדרכי איום (כך ממש), שעה שבשיחת טלפון שקיים ביום 18.11.2019 עם עורך דיני בומבך, דרש כי ככל שהאחרון לא יחזור בו מהדברים שנכתבו במכתבו, עד ליום 19.11.2019 בשעה 12:00, הדבר יהווה "הסלמה" של המצב וכן כי "זאת תהיה טעות" מצדי, להמשיך ולדון בטענותיי כבודות המשקל, שהם מושא ההליך דנא.

41. ביום 19.11.2019, פניתי למשיבה, במכתב דרישה לקיום הליכים מקדמיים בתביעה הראשונה (וזאת במסגרת הזמנים שסוכם עמה, וללא קשר למכתבי בנושא מאגרי המידע). המשיבה אישרה את קבלת הדוא"ל (ביחס להליכים המקדמיים בתביעה הראשונה), והזכירה לי שוב את "האולטימטום" שהציבה מבחינתה "למשיכת" המכתב ששלחתי יום קודם לכן, וזאת עד לשעה 12:00 ביום 19.11.2019.

*** העתק הדוא"ל מיום 19.11.2019 מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "11".

42. עוד באותו יום, ולאור דרישתה של המשיבה, פניתי באמצעות עורך דיני בשיחה טלפונית לבי"כ המשיבה והברתי כי אין בכוונתי "למשוך" את מכתב ההתראה וכי אני עומד על זכויותיי. עוד ציינתי באמצעות עורך דיני כי ככל שלא תיפתר המחלוקת בין הצדדים, הרי שלא יהיה מנוס מלפנות לבית המשפט על מנת שזה ידון בטענותיי הלגיטימיות וכבודת המשקל.

43. ביום 21.11.2019 המשיבה הגיבה למכתב ששלחתי ביום 19.11.2019. המשיבה בחרה להשיב באופן לאקוני ומבלי שבחנה לעומק את טענותיי, תוך שהיא מסירה אחריות מכל פגיעה אפשרית בי.

*** העתק תגובת המשיבה מיום 21.11.2019 מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "12".

44. כזכור, המשיבה הבטיחה לי כי פנייתי (הלגיטימית) תביא למצב של "הסלמה" וכן כי "זאת תהיה טעות", מבחינתי להמשיך בהליך הנוכחי. עם זאת, לא תיאר לעצמי כי "הסלמה" זו, תתרחש כבר ביום שלמחרת וללא כל "הפוגה". לא העלתי על דעתי כי המשיבה תנקוט בכל האמצעים העומדים מבחינתה למרר לי את החיים ולפגוע בפרטיותי.

45. ביום 22.11.2019 קיבלתי פניה חשודה ומפתיעה מעיתונאי שהציג עצמו כעובד מטעם גוף התקשורת הצרפתי "מדיה פרט", המכונה אנטון רוגט (להלן: "רוגט"). רוגט ביקש ממני כי אשיב לו לשאלות הקשורות בפרסומים אשר פורסמו אודותיי במסגרת "העין השביעית" תוך שהוא מציין בפנייתי כי הוא מעוניין לערוך מחקר עיתונאי בנושא. במסגרת השאלון שהפנה אליי רוגט, הוא צירף כתב בית דין (בשפה העברית) שעניינו "תגובה לבקשה למחיקת סעיפים" (שהוגשה במסגרת ההליך המשפטי שנקטתי כנגד דרוקר) שנראה כי הועבר אליו מהמשיבה, שכן, רוגט צירף לפנייתו קישור מהאתר (ראו סעיף שלישי מהסוף לנספח שלהלן). זאת ועוד, במסגרת פנייתו של רוגט, הוא ביקש ממני לקבל את התייחסותי לממשקים שונים (ומוכחשים) שקיימתי עם גורמים שונים, בין היתר עם הגברת רות פרסול ועו"ד מולכו וכן ביחס לממשקים שלי עם ראש הממשלה נתניהו.

46. שאלתי את עצמי, מה מקור השאלות? אזכיר, התביעה שהגשתי כנגד המשיבה הייתה על רקע פעולותיה הפוגעניות, לאחר שהיא סיקרה את כתב ההגנה של העיתונאי דרוקר באופן שקרי ומעוות (בהליך אחר שניהלתי כנגדו), לאחר שכתב ההגנה הועבר לה מדרוקר.

47. בכתב הגנתו (וללא קשר להגנתו), דרוקר העלה טיעונים שונים הקשורים ליחסים שלי עם גורמים שונים בארץ ובעולם ובין היתר עם ראש הממשלה בנימין נתניהו, עו"ד מולכו וכן רות פרסול (יחסים מוכחשים). בהמשך, המשיבה החלה לסקר אותי באינטנסיביות יתרה. הסיקור התבסס על כתבי בית הדין שהוגשו על ידי ועל ידי הצדדים שכנגד בתיקי בית המשפט שהתנהלו מולם (מול דרוקר וכן כנגד המשיבה), ובהליכים משפטיים נוספים.

48. מכאן, שפריטי המידע שהופיעו בכתבי הטענות של דרוקר וכן בכתבי הטענות של המשיבה, אליהם התבקשתי להתייחס בשאלון שהופנה אלי על ידי רוגט (כאשר בין היתר נשאלתי על אודות יחסי עם הגורמים השונים שפורטו לעיל) הובאו לידיעתו של רוגט על ידי גורמים בעין השביעית, שכן, פריטי מידע אלה הופיעו אך ורק בכתבי הטענות של המשיבה ושל דרוקר. לכן, המידע אישי על אודותיי המצוי במאגר המידע "הגנזך", באתר המשיבה, משמש הלכה למעשה כתבים זרים בסיקור פולשני על אודות הליכים שניהלתי, וזאת מבלי לקבל הסכמתי ומבלי שיהיה פיקוח רגולטרי כלשהו על מאגר מידע זה.

49. חמור מכך, אזכיר שפנייתו של רוגט נעשתה סמוך לאיום והאולטימטום של המשיבה כי מוטב לי למשוך את מכתב ההתראה. מכאן, שאין המדובר רק באיסוף מידע תמים וסיקור עיתונאי לגיטימי, אלא גם בשימוש במידע לצרכיה של המשיבה, שברצותה להפעיל לחץ על יריב משפטי (כמוני), היא מעבירה פרטי מידע אישי על אודותיי לגורמים שלישיים.

*** העתק פנייתו של רוג'ט מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "13".

50. כפי שהזכרתי לעיל, אתר forensic news הוא אתר פוליטי אשר הוקם על ידי אדם בשם סקוט סטדמן, בן 23 המתגורר בקליפורניה שבארצות הברית (בה חלים חוקי slapp שבמסגרתם סטדמן מנצל את האפשרות כי אני מנוע מלנקוט נגדו בהליכים משפטיים). למעשה, יום הקמת forensic news (יום 22.4.2019) חל בדיוק יום אחד לפני תחילת הפרסומים השקריים על ידי המשיבה הנוגעים לכתב ההגנה של דרוקר (ביום 23.4.2019), בגינו היא אף נתבעה על ידי. עוד אזכיר כי כתב ההגנה של דרוקר הוגש ביום 19.4.2019 (3 ימים לפני הקמת forensic news).

51. אציין כי סטדמן הקים את forensic news, יחדיו עם אדם נוסף המכונה ג'ס קולמן, שכיום הינו סטודנט למשפטים. שני המייסדים, מצויים בתחילת שנות ה-20 לחייהם, לאחר שמעולם לא עבדו כעיתונאים בערוץ תקשורת כלשהו.

52. מיד עם פרסומם של כתבי בית הדין הקשורים בהליכים משפטיים בהם הייתי מעורב, וכן לאחר העלאת הפרסומים המכפישים אודותיי למאגר המידע של המשיבה (וביתר שאת בחודשיים שלאחר הגשת התביעה) האתר forensic news החל לעשות שימוש אינטנסיבי בחומרים שאגרה המשיבה תוך שעל פניו נראה כי קיים ביניהם שיתוף פעולה וקשר גומלין הכולל שיתוף חומרים אישיים עליי. כך למשל, ביום 21.7.2019, העלתה המשיבה כתבה אודות תביעה אפשרית לכאורה שלי כנגד forensic news.

*** העתק תצלום מאתר המשיבה מיום 21.7.2019 מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "14".

53. הקשר ושיתוף הפעולה בהעברת החומרים על ידי המשיבה, או למצער השימוש בחומרים הפומביים מתוך מאגר המידע "הגנוז" על ידי forensic news, בא לידי ביטוי גם בתגובות שונות בקרב גורמים נוספים שקישרו בין המידע שהועבר בין הצדדים. כך למשל, "בציוץ" של חביאר גונזלס, ברשת טוויטר, עולה כי forensic news השתמשה במידע אודותיי, כפי שהופיע באתר המשיבה (ובאמצעות קישור ממאגר המידע שלה). גונזלס ציטט כך:

"Great coverage by israel's best investigative journalist @the7i of someone's attempts to silence @ForensicNewsNet from covering #WalterSoriano,

[The7eye.org.il/?p=342402](https://www.the7eye.org.il/?p=342402)"

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של גונזלס מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "15".

54. אם בכך לא די, גם מתגובות נוספות שמצאתי ברשת הטוויטר ניתן לראות כי גורמים נוספים הפועלים מטעמה של forensic news, נעזרו בחומרים שנאגרו עליי במאגר המידע של המשיבה, שכן, מדובר ב"חומרים פומביים". כך למשל, ציץ ג'ס קולמן (בצירוף קישור לכתבה שפורסמה במאגר המידע של המשיבה):

"...To be clear, everything we published is easily verifiable, mostly from records readily available to the public"

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של ג'ס קולמן מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "16".

55. מכאן ניתן לראות כי גם אם אניח כי פריט מידע זה או אחר לא הועבר באופן אקטיבי על ידי המשיבה (ואני כופר בכך), בכל מקרה, לא קיים ספק שהמידע שנאגר עליי במאגר המידע של המשיבה, דלף ומשמש את אתר forensic news, בסיקורו עליי.

56. הצורך בשיתוף פעולה מצד אתר forensic news לרבות קריאה לקבלת "עזרה" ו-"סיוע" בסיקור עליי באה לידי ביטוי גם בפניית סקוט סטדמן שכתב ברשת הטוויטר כי forensic news, זקוקה לעזרה בהתמודדות עם "מקורבו של לנתניהו".

*** העתק תצלום ציוץ מרשת טוויטר של סקוט סטדמן מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "17".

57. אזכיר שוב, כל ממשק לכאורה שלי עם ראש הממשלה, נבע מייחוס פעולות שקריות אליי עוד במסגרת כתב ההגנה של דרוקר, שסוקר על ידי המשיבה "בגנוזך". מכאן, שמציוצו של סקוט סטדמן, עולה כי forensic news נדרשה לסקר אותי וכי המידע אודותיי יכול היה להגיע אך ורק מחומרים שנאגרו במאגר המידע של המשיבה.

58. אוסיף כי בשים לב למטרותיה המוצהרות של forensic news, כפי שמופיעות באתר הרשמי שלה, עולה כי השימוש במידע (אשר הושג דרך איסופו ממאגר המידע של המשיבה) הוא למעשה נר לרגליה, שכן, forensic news מבטיחה לקהל הרחב מידע תקשורתי אשר מתבסס על מסמכים רשמיים ומהימנים. כך למשל בעמודת "about", באתר הרשמי שלה מצוין כך:

"...we will never turn a blind eye to reporting that could make an impact. Every investigative report that we produce will include hard evidence. Evidence that one could hold in their hands. Bank records, notes, documents, flight logs, corporate filings, pictures, etc. At Forensic News, we believe that the world of investigative journalism needs to join the 21st century and fully use hard data to produce stories..."

59. חמור מכך, בהמשך הדברים אתר forensic news, כתב והצהיר מפורשות כך:

"we believe that the current model of paying to read paywalled news content is inherently flawed. Democracy dies behind paywalls. Rather, we plan on offering incentives and rewards for those who contribute to our project..."

*** תדפיס מאתר forensic news מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "18".

60. מקריאת הדברים האמורים, בצירוף מועד הקמתה של forensic news ולצד הסינכרוניזציה המלאה שבין הפרסומים של המשיבה לבין הפרסומים של forensic news, הרי שלמעשה לא קיים ספק בדבר שיתוף הפעולה בין הצדדים לרבות בשימוש במידע האישי שלי המצוי במאגר מידע "הגנוזך". מכאן ניתן להסיק את הדברים הבאים:

60.1. Forensic news עצמה מעידה כי המסמכים במסגרת הסיקור העיתונאי של forensic news מהווים "ראיה חזקה" (כלשון האתר), כך שלמעשה, המסמכים שהיא משתמשת בהם הם מסמכים שהיא מקבלת רק ממי שיש לו נגיעה אישית בהם.

60.2. Forensic news עצמה מעידה כי היא דוגלת באיסוף ואגירת "נתונים קשים" (המהווים למעשה, מידע אישי על גורמים שונים), כך שהיא אכן תומכת באיסוף הנתונים מתוך מאגר המידע של המשיבה.

60.3. Forensic news תעניק הטבות ותמריצים לאלה שיתרמו לפרויקט שלה ומשכך אף עולה חשש ממשי כי למרות ההצהרה שהמידע שיועבר לה יהיה "בחינם", לא מן הנמנע שתמורתו forensic news תעביר הטבות אחרות (כלשונה).

61. ולכן, ההטבות האחרות שנותנת forensic news הן פרסום "מידע אישי" שלי שהועבר לה ולכל הפחות נלקח מן מאגר המידע של המשיבה. מידע אישי זה הוא בעל ערך רב.

62. נגישות "המידע הפומבי" (שנהפך לכזה על ידי כך שהמשיבה עשתה שימוש לרעה בהיתר העיון שניתן לה, תוך ניגוד עניינים חמור) המתפרסם בעין השביעית יצר מערכת יחסים שיתופית של "תן וקח" בין המשיבה ל- forensic news. למעשה, ההטבה והתמריץ שקיבלה המשיבה הוא סיקור שלילי נוסף אודותי, במחוזות זרים, שנועד להפעיל עליי לחץ על מנת שאני אסוג מהתביעה כנגד המשיבה בישראל.

63. כפי שהבהרתי לעיל, forensic news שימשה ועודנה משמשת כ"זרוע הביצועית" של המשיבה שעה שחומרים מתוך מאגר המידע של המשיבה, הועברו על ידי forensic news, לגורמי תקשורת מהגדולים בבריטניה (המקום בו אני מתגורר).

64. דליפת המידע שנאסף עליי באמצעות מאגר המידע של המשיבה המשיכה לגרום לי נזקים אדירים וקשים גם ברמה הבינלאומית כפי שבא לידי ביטוי במכתב שהועבר אליי על ידי העיתון הבריטי הדיילי טלגרף ביום 31.7.2019. הדיילי טלגרף כתב במכתבו כך:

"...little is known publicly about Mr Soriano. One area in which he has received public attention is in connection with the allegation about spying on Israeli police officers..."

[...]

"Referred to by the Israeli chief of police in a television interview"

"...in the circumstances our description of Mr Soriano as a controversial figure in Israel was fair."

65. עיינתי במכתב וגיליתי כי הדיילי טלגרף הפנה את אותי לכתבה שפורסמה באתר forensic news (ראו קישור לאתר זה בהערות שוליים מס' 1 למכתב שצורף כנספח "19") סמוך למילה fair.

66. למעשה, הדיילי טלגרף טען כי "מקור מוסמך" בישראל העביר מידע עליי הקשור במעורבותי לכאורה בחקירות של קציני משטרה בישראל, בהתאם לאמירותי של מפכ"ל משטרת ישראל בראיון שנערך עמו בטלוויזיה. באותה נשימה, הזכיר הדיילי טלגרף את ההליך שאני מנהל מול רביב דרוקר (תביעת דיבה על אותן פעולות מוכחשות שהאחרון ייחס לי במסגרת ראיון שקיים עם יעל דן ושסוקרו בצורה שקרית וחסרת פרופורציות על ידי המשיבה תוך שימוש בכתבי בית דין מהליך זה).

*** המכתב מהדיילי טלגרף מיום 31.7.2019 מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "19".

67. מקרה זה (ואחרים), מעידים על דליפת מידע רגיש על אודותי לכל גורם אשר חפץ בכך. ואזכיר, עיתון הדיילי פלאנט הוא אחד מהעיתונים החשובים והנפוצים ביותר בבריטניה.

68. אם בכך לא די, גם העיתון סאנדי טיימס, אשר נחשב לאחר מהעיתונים החשובים והמוכרים ביותר בבריטניה פרסם כתבה על אודותי ביום 6.10.2019. במסגרת הכתבה צוין כי אני "הואשמת" על ידי העיתונות הישראלית במעקב אחר חוקרי משטרת ישראל (שכזכור, טענות אלה מוכחשות וחסרות בסיס). למעשה וכפי שהבהרתי בעניין הדיילי טלגרף, המקור לידיעה זו הוא בכתב הגנתו של דרוקר, שטען טענות אלה כטענות "אווירה" (וללא קשר להגנתו) ובכך השיג תהילה תקשורתית ענפה, וכן

באמצעות המשיבה שסיקרה את כתב ההגנה באופן מוטעה ומכוון תוך שעשתה שימוש במידע שנאגר אצלה. **הסאנדי טיימס** ציין בכתבה בין היתר את הדברים הבאים :

"Soriano has been accused in the Knesset and in Israeli press of arranging the pursuit of police officers investigating corruption allegation made against Benjamin Netanyahu...".

69. בהמשך הכתבה, מסתבר כי הסאנדי טיימס הסתמך על סיפוריו של לא אחר מאשר סקוט סטדמן מייסד forensic news, אשר הוזכר בכתבה כאחד מהגורמים שפרסמו את הכתבות המכפישות עליי.

*** **העתק הכתבה שפורסמה בעיתון סאנדי טיימס מצורפת לתצהירי זה ומסומן כנספח "20"**

70. מכאן, שהנוקים המשמעותיים לפרטיותי, הנובעים מאגירת המידע עליי באמצעות מאגר המידע "הגנזך" שבאתר המשיבה הכולל כתבי בית דין (שאינם פומביים, אלא נהפכו לכאלה באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן למשיבה), מגיעים להיקפים וממדים אסטרונומיים וחסרי תקדים. חמור מכך, בעידן הדיגיטאלי של היום במסגרתו נעשה שימוש במידע זה חדשות לבקרים ע"י כל גורם החפץ בכך, הרי שהפגיעה בפרטיותי היא חמורה מאד.

71. מן הדברים עולה כי המכנה המשותף היחיד לכלל פעולותיה השיטתיות של המשיבה הוא הרצון העז לפגוע בפרטיותי. כמו כן, על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, הרי שבמסגרת בקשות רישום המוגשות לרשם מאגרי המידע, מבקש הרישום מחויב להצהיר על המטרות שלשמן הוקם מאגר המידע. ראו לעניין זה, פרק ב' לבקשה לרישום מאגר, המחייבת להצהיר על כך.

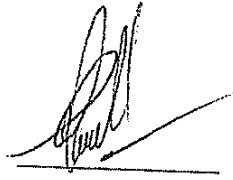
*** **העתק מבקשת רישום מאגר מאתר הרשות להגנת הפרטיות, מצורף לתצהירי זה ומסומן "21"**

72. כך, למשל, לאחר שעיינתי באתר "העין השביעית" גיליתי כי מטרת "הגנזך", המצוי באתר המשיבה בכתובת האינטרנט: <https://www.the7eye.org.il/59863>, כוללת התייחסות לעקרונות אשר עמדו לנגד עיניהם של מקימי מאגר המידע "הגנזך", ובין היתר נכתב באתר כך: "בשנת 1998 נכנס לתוקפו בישראל חוק תופש המידע, המאפשר לכל אזרח לדרוש מרשות ציבורית לגלות בפניו את המידע שהיא אוצרת בקרביה. החוק עיגן את הגישה שהפגינה הפסיקה בשנים שקדמו לו והיה לאבן הפינה בדרך להגברה משמעותית של שקיפות. מידע, קבע המחוקק, צריך להיות חופשי. תפיסת היסוד של העיתונות, החותרת לחשוף את המוסתר ולהניח לאור השמש לחטא הכל, התקבלה כמוסכמה בכל הנוגע לידע הנצבר בקרב הרשויות השלטוניות. האזרח הוא הריבון על האינפורמציה הנאספת בשמו, ולא השלטון. ואולם, הדרך למימושה של מהפכת השקיפות עודנה ארוכה. מוסדות ציבוריים מערימים קשיים על מי שמעוניין להוציא לפועל את זכותו על-פי חוק לקבלת מידע, ופעמים רבות המעוניין ביישומו של החוק נאלץ עדיין לעבור בדרך החתחתים של היכלי המשפט..."

73. בהמשך, אף נכתב כך: במדור זה "הגנזך", המשותף ל"העין השביעית" ו"הצלחה", התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת ("ע"ר") נחשוף בפני הציבור מסמכים מסוגים שונים – פרוטוקולים, ניירות עמדה, תכתובות ועוד – במטרה להנגישם בלא תיווך למעוניינים בכך ולסייע לחוקרים, עיתונאים, כותבים, קוראים וסקרני תקשורת להרחיב ולהעמיק את השקיפות סביב ניהולם והתנהלותם של גופי תקשורת ושל הרשויות המפקחות עליהם. המדור יתעדכן מעת לעת, ולעתים ילווה בסקירות וניתוחים של החומרים הראשוניים שיוצגו כאן. אנו מזמינים את ציבור הגולשים להשתתף בעיבוד המסמכים וניתוחם ולפרסם את הממצאים.

*** **העתק דף ההסבר על אודות "הגנזך", כפי המופיע באתר, מצורף לתצהירי זה ומסומן כנספח "22"**

זהו שמי, להלן חתימתי ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

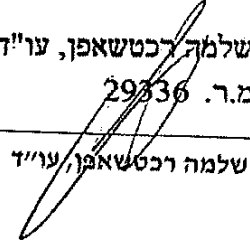


ולטר צבי סוריאנו

אישור

הנני מאשר כי ביום 1.12.19 הופיע בפניי עו"ד שלמה רכטשאפן, מר ולטר צבי סוריאנו, שמספר תעודת זהותו הוא: 15505761 ולאחר שהזרתיו כי עליו לומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

שלמה רכטשאפן, עו"ד
מ.ר. 29336



שלמה רכטשאפן, עו"ד